

SĂ NE CUNOAȘTEM
PATRIA

**MATERIALE ÎN AJUTORUL
CELOR CE STUDIAZĂ
ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL
POLITIC U.T.M.**

EDITURA TINERETULUI

Proletari din toate țările, uniți-vă!

MATERIALE ÎN AJUTORUL CELOR CE STUDIAZĂ
ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL POLITIC U.T.M.

SĂ NE CUNOAȘTEM
PATRIA

1960

EDITURA TINERETULUI

I VIAȚA GREA A MASELOR MUNCITOARE DIN ROMANIA ÎN TIMPUL REGIMULUI BURGHEZO-MOȘIERESC. LUPȚA POPORULUI MUNCITOR SUB CONDUCEREA P.C.R. PENTRU DOBORÎREA REGIMULUI BURGHEZO-MOȘIERESC ȘI INSTAURAREA REGIMULUI DEMOCRAT-POPULAR . . . 5

II POPORUL MUNCITOR CONDUS DE PARTID, STĂPIN AL BOGAȚILOR ȘI FRUMUSEȚILOR PATRIEI NOASTRE. PARTICIPAREA LA CONTINUA VALORIFICARE A BOGAȚILOR PATRIEI — DATORIE PATRIOTICĂ A TINERETULUI 45

III ȘTIINȚA ȘI RELIGIA. SARCINILE ORGANIZAȚIILOR U.T.M. PENTRU RĂSPINDIREA CUNOȘTINTELOR ȘTIINȚIFICE ȘI DE CULTURĂ GENERALĂ ÎN RÎNDURILE TINERETULUI 91

I
VIAȚA GREA A MASELOR MUNCITOARE DIN ROMANIA ÎN TIMPUL REGIMULUI BURGHEZO-MOȘIERESC. LUPȚA POPORULUI MUNCITOR SUB CONDUCEREA P.C.R. PENTRU DOBORÎREA REGIMULUI BURGHEZO-MOȘIERESC ȘI INSTAURAREA REGIMULUI DEMOCRAT-POPULAR

- Începuturile mișcării muncitorești în țara noastră și primele manifestări de luptă împotriva asupririi și exploatării burghezo-moșierești.
- Avântul revoluționar al maselor populare din România sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie 1917.
- Crearea P.C.R. — victorie istorică a marxism-leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din România.
- Viața grea a oamenilor muncii înainte de 23 August 1944. Lupta maselor sub conducerea P.C.R. împotriva regimului burghezo-moșieresc. Eroicele lupte ale celeristilor și petroliștilor din 1933.
- Mobilizarea maselor de către P.C.R. la lupta împotriva fascismului și la războiului antisovietic. Pregătirea și desfășurarea insurecției armate de la 23 August 1944.
- Lupta oamenilor muncii conduși de partid pentru făurirea regimului de democrație populară. Proclamarea Republicii Populare Române.

Schimbările urlașe ce au avut loc în cei 16 ani care au trecut de la 23 August 1944 au transformat patria noastră într-o țară cu o nouă orînduire socială — orînduirea socialistă — cu un nou regim politic — regimul de democrație populară, cu o economie înfloritoare, în plin avînt, cu o cultură nouă — socialistă. Republica Populară Română se deosebește fundamental de vechea Romînie în care stăpîneau burghezia și moșierimea, deoarece astăzi puterea politică și economică aparține poporului.

Anii care au trecut de la eliberare au fost ani de luptă și de muncă încordată, care au ridicat la o viață nouă masele muncitoare de la orașe și sate. 16 ani reprezintă o perioadă relativ scurtă în viața unui popor, dar în acest răstimp țara noastră a făcut un asemenea salt pe calea progresului, cum n-a fost cu puțință în toți anii existenței regimului burghezo-moșieresc.

Poporul român, constructor al socialismului, se mîndrește pe drept cuvînt cu mărețele rezultate ale eforturilor sale creatoare pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului său de trai material și cultural.

Epoca luminoasă pe care o trăiește astăzi poporul muncitor ne apare într-o strălucire și mai vie, cînd ne amintim cît de amar era traiul oamenilor muncii sub stăpînirea burgheziei și moșierimii.

„Muncă peste puteri și salarii de loame, amenințarea de înțepătură și de a se vedea azvîrlit în rîndurile șomerilor, teorie și gloanțe în loc de pine și drepturi — aceasta era

partea muncitorilor, din truda cărora capitaliștii din țară și de peste hotare îngrămădeau uriașe profituri. Pe spinarea țăranilor, lipsiți de pământ, de unelte și vite, înglodați în datorii, goi și înfomețați, se îmbogățeau moșierii, cămătarii și chiaburii. Cea mai mare parte a intelectualilor ducea o viață de fipsuri și umilințe, izbindu-se de disprețul cu care clasele stăpînitoare priveau cultura națională și talentele poporului.”¹

Pentru tinăra noastră generație, care în marea sa majoritate nu a cunoscut ororile și nenorocirile perioadei dinainte de 23 August 1944, are o mare importanță cunoașterea istoriei țării, a luptei oamenilor muncii pentru eliberarea lor de sub jugul exploatării, a istoriei eroice a Partidului Comunist Român, a tradițiilor revoluționare ale clasei noastre muncitoare.

INCEPUTURILE MIȘCĂRII MUNCITOREȘTI ÎN ȚARA NOASTRĂ ȘI PRIMELE MANIFESTĂRI DE LUPĂ ÎMPOTRIVA ASUPRIRII ȘI EXPLOĂTĂRII BURGHEZO-MOȘIEREȘTI

Istoria poporului român este istoria luptei neîntrerupte împotriva exploatării și asupririi. Veacuri de-a rîndul poporul nostru a înfruntat cîmpăcirea străină; pe pămîntul pîrjolit de lupte grele oamenii abia reîncepeau să muncească ogoarele, să-și reclădească vetrele distruse și valul unei noi asupririi se abătea asupra lor.

Multe secole, poporul român a purtat nenumărate lupte atît împotriva cîmpăcitorilor din afară cît și a asupritorilor din țară, înscrind pagini glorioase în istoria sa eroică.

¹ Gh. Gheorghiu-Dej: A XV-a aniversare a eliberării României de sub jugul fascist, Editura Politică, 1959, pag. 5-6.

Viața grea din trecut a determinat de nenumărate ori poporul la luptă împotriva asupritorilor.
(În fotografie: Răscoala de la Bobilna împunînd condiții nobilimii — 1437.)

În 1437 are loc răscoala țăranilor romîni și maghiari din Transilvania împotriva groșilor maghiari și a moșierilor romîni, cunoscută sub numele de răscoala de la Bobilna; în 1514 pornește o nouă răscoală asemănătoare, condusă de Gh. Doja; în 1784 Horia, Cloșca și Crișan ridică masele de țărani asupriți la lupta împotriva exploatării. În 1821, în Oltenia și Muntenia poporul se ridică din nou la luptă, sub conducerea lui Tudor Vladimirescu, iar în anul 1848 se desfașoară pe întreg teritoriul patriei o intensă luptă pentru desființarea iobăgiei, pentru împrietărirea clăcașilor, pentru realizarea egalității în drepturi a tuturor cetățenilor și alungarea cîmpăcitorilor străini. Marele luptător democrat-revoluționar N. Bălcescu și alți

luptători de frunte ca Gh. Magheru, Ana Ipătescu, Avram Iancu arătau maselor drumul spre înlăturarea asupririi.

Fiecare din aceste răscoale și mișcări revoluționare a însemnat o nouă etapă în lupta poporului pentru o viață mai bună, a dus mai departe steagul luptei împotriva asupririi. Clasele dominante, moșierimea și burghezia, speriate de amploarea luptei maselor, s-au aliat împotriva acestora pentru a le exploata și asupri mai departe. În timpul revoluției de la 1848, temându-se de glasul plin de minie al clăcășilor, al lucrătorilor tăbăcari, țesători, tipografi — premergătorii clasei muncitoare de mai târziu — burghezia a prelerat să nu ducă revoluția burghezo-democratică pînă la capăt, ci să împartă puterea cu moșierimea, să încheie cu ea o înțelegere pentru a jefui împreună țara. Această înțelegere a dat naștere, mai târziu, coaliției burghezo-moșierești, cunoscute în istorie sub numele de „monstruoasa coaliție”. Înțelegerea dintre burghezie și moșierime avea să mențină și să înăsprească timp de aproape un secol exploatarea maselor de oameni ai muncii, să sporească mizeria vieții acestora.

După revoluția de la 1848, începînd din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, pe teritoriul patriei noastre orînduirea capitalistă capătă o dezvoltare mai largă. O dată cu aceasta are loc creșterea numerică a clasei muncitoare, a proletariatului și făurirea treptată a conștiinței sale de clasă în focul luptei împotriva exploatării. Trădarea revoluției burghezo-democratice de către burghezie a pus în fața proletariatului sarcina istorică de a duce societatea înainte, de a fi conducătorul și călăuzitorul transformărilor sociale pe cale revoluționară.

Exploatat crîncen, lipsit de drepturi politice, proletariatul din România începe să se organizeze în vederea luptei pentru o viață mai bună pentru toți cei ce muncesc. *Primele organizații ale clasei muncitoare din România apar după*

anii 1860. La Timișoara, Arad, Oradea, Reșița și în alte centre industriale iau ființă uniuni muncitorești, organizații de luptă și de ajutor reciproc ale muncitorilor. În 1872 se constituie „Asociația generală a tuturor lucrătorilor din România”, care avea și un ziar al său : „Lucrătorul Român”. După 1870, muncitorii din porturile Brăila și Galați, minierii din Petroșani și Valea Jiului, celeristii din Gara de Nord din București și de pe șantierul căii ferate Ploești-Predeal fac să se audă tot mai puternic glasul de luptă al proletariatului, care organiza primele sale lupte greviste. O serie de intelectuali cu vederi democratice înaintate iau inițiativa înființării primelor cercuri revoluționare secrete, unele dintre ele purtînd denumirea de cercuri socialiste, fără însă să aibă destul de clar precizat scopul luptei revoluționare.

În condițiile creșterii mișcării muncitorești și ale ascuțirii luptei de clasă, au început să-și deslășoare activitatea tot mai multe cercuri revoluționare muncitorești. Sub influența lor și ca urmare a răspîndirii ideilor marxiste¹, se pregătea crearea unui partid al clasei muncitoare din țara noastră. Astfel, *în aprilie 1893 are loc Congresul de constituire al Partidului social-democrat al muncitorilor din România (P.S.D.M.R.), convocat de organizațiile profesionale muncitorești și de cercurile socialiste. Acest eveniment marchează un moment important în istoria mișcării muncitorești din țara noastră. P.S.D.M.R. a reprezentat în acea vreme forța politică cea mai înaintată din România. El avea un program care conținea unele revendicări general-democratice ca : vot universal, ziua de lucru de 8 ore, repaos duminical, asigurări sociale, egalitatea în drepturi a femeilor cu bărbații etc.*

Datorită, însă, faptului că proletariatul industrial din țara noastră era încă slab dezvoltat, în conducerea

¹ Un rol foarte important în răspîndirea marxismului în România l-a jucat în această perioadă revista „Contemporanul”, apărută în 1881.

P.S.D.M.R. au pătruns elemente mic-burghize oportuniste, care căutau să abată mișcarea muncitorească de la lupta revoluționară, pe calea oportunistă. Din această cauză în interiorul partidului au avut loc lupte puternice între elementele revoluționare și cele oportuniste burghize, care în 1899 au proclamat dizolvarea partidului, sperând că astfel vor lichida mișcarea muncitorească revoluționară.

Mișcarea revoluționară nu putea să fie, însă, lichidată prin acest act de trădare. Elementele devotate luptei revoluționare și-au continuat activitatea în cercurile și cluburile muncitorești ca: „România muncitoare”, „Clubul muncitorilor din București” și altele.

În 1905 a avut loc prima revoluție din Rusia, care a influențat puternic mișcarea muncitorească din România. În această perioadă muncitorii revoluționari din fruntea cercurilor socialiste, ca I. C. Frimu, Ștefan Gheorghiu, Alecu Constantinescu și alții pun temelia sindicatelor muncitorești din România.

La sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, capitalismul mondial trece în ultimul său stadiu de dezvoltare — stadiul imperialist, când se ascut la maximum toate contradicțiile sistemului capitalist.

Dezvoltarea industriei de la începutul secolului al XX-lea, goana după cât mai mult profit a dus la intensificarea exploatarei proletariatului din țara noastră. Situația devenea și mai grea, o dată cu accentuarea pătrunderii capitalului străin în principalele ramuri ale economiei. La saie, situația era la fel de grea. Exploatată de moșieri și arendași, de cămătari și negustori, țărănimea română se zbătea în ghearele celei mai cumplite mizerii; 31% din populația satelor locuia în bordeie sau locuințe sărăcăcioase cu o singură încăpere, iar foamea, epidemiile de tifos, pelagra și scorbutul secerau sute de mii de locuitori ai satelor. Pe lângă situația economică excepțional de grea, țărănimea română suferea și

de pe urma lipsei de drepturi politice, a metodelor birocratice și polițieneste de administrare, a corupției existente în aparatul de stat, a abuzurilor și samavolnicilor de tot felul săvârșite de instituțiile statului burhez, începând chiar cu justiția. Toate acestea au aprins viltăția marilor răscoale țărănești din 1907, care au atras în viltărea lor aproape întreaga țărănime, de la un capăt la altul al țării și s-au extins cu o repeziune uimitoare din sat în sat, din județ în județ. În multe locuri țărănimea răsculată era sprijinită și de muncitori.

Răscoala din 1907 a fost înăbușită în sine de către burghezo-moșierime și monarhie. Au fost asasinați peste 11.000 de țărani, iar alte zeci de mii au fost arestați și condamnați la ani grei de închisoare. În același timp s-a dezlănțuit o cruntă teroare și împotriva mișcării muncitorești.

Răscoala a demonstrat că în rindurile țărânilor se află mari resurse revoluționare, dar totodată a arătat că, fără alianța strânsă cu clasa muncitoare, fără conducerea luptelor de către clasa muncitoare, în frunte cu partidul ei revoluționar, năzuințele țărânilor de a câpăta pământ și libertate nu pot fi înfăptuite.

În anii premergătorii primului război mondial și în timpul războiului au loc o serie de acțiuni muncitorești, îndeosebi eroica manifestație a muncitorilor din Galați, din 13 iunie 1916. Singeroasa reprimare a demonstrației de la Galați și asasinarea celor 9 muncitori în frunte cu Spiridon Vriucanu și Pascal Zaharia, departe de a-i intimida pe muncitorii revoluționari, au fost semnalul unor puternice demonstrații de protest la București, Ploiești, Brăila etc., al unei greve la Galați, la care au luat parte 15.000 de muncitori.

Primul război mondial, dezlănțuit de cercurile imperialiste în scopul jafului și anexiunii de teritorii, a însemnat un moment deosebit de greu în lupta revoluționară a clasei

muncitoare din țara noastră, ca și de pretutindeni. Elementele înaintate ale clasei noastre muncitoare s-au opus țelurilor imperialiste pe care burghezia română urmărea să le realizeze prin intrarea României în război. Muncitorii demonstau pentru pace și piine, împotriva războiului imperialist. Agrăvînd suferințele maseelor muncitoare, războiul imperialist a grăbit creșterea maturității politice a acestora, contribuind la crearea condițiilor pentru avîntul revoluționar al mișcării muncitorești.

AVÎNTUL REVOLUȚIONAR AL MASELOR POPULARE DIN ROMANIA SUB INFLUENȚA MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE 1917

În această perioadă are loc evenimentul de cotitură în istoria omenirii : Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, înlăptuită de muncitorii și țărani din Rusia, sub conducerea încercatului Partid Comunist (bolșevic). Victoria revoluției proletare din Rusia, răspîndirea în masă a lozincilor luptei pentru pace, împotriva războiului imperialist, pentru puterea muncitorească-țărănească, pentru împărțirea pămîntului, au dus la creșterea valului de lupte revoluționare din România.

Măreața zi de 7 Noiembrie 1917 a însemnat și pentru muncitorii și țărani din România o cotitură în viața lor. În întreaga lume se făuresc partide comuniste după exemplul gloriosului partid comunist creat de Lenin în Rusia.

Și în țara noastră luaseră ființă grupuri comuniste care îndemnau masele la luptă pentru pace, pentru pămînt, pentru puterea muncitorească-țărănească, și le cereau să întărească solidaritatea cu proletariatul rus. Mase din ce în ce mai largi urmau aceste chemări. În vreme ce burghezia și

moșierimea din România, în cîrdășie cu clasele exploatare din țările imperialiste, participau la intervenția contra-revoluționară din Rusia Sovietică, muncitorii și țărani români erau de partea luptei pentru apărarea primului stat socialist din lume, mulți luînd parte alături de Armata Roșie la lupta împotriva intervenționiștilor. Un mare număr de muncitori și țărani români în haine militare fraternizează cu Armata Roșie și formează la Odesa, Poltava, Kiev unități revoluționare românești, care luptă împotriva forțelor contrarevoluționare.

În țară mișcarea revoluționară, sub influența Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, a luat un nou avînt ; se întefese grevele, demonstrațiile de stradă, luptele politice de masă. Astfel, în octombrie 1918 în Valea Jiului s-au înființat sfaturi muncitorești și o gardă muncitorească. La 13 decembrie, în același an, are loc o puternică manifestație muncitorească în Piața Teatrului Național din București, în timpul căreia au căzut răpuși de gloanțe peste 100 de muncitori. În 1920 luptele sînt în creștere și culminează cu greva generală din luna octombrie, la care au luat parte peste 200.000 de oameni. Muncitorii s-au ridicat la luptă pentru condiții mai bune de viață, și de muncă, împotriva stării de asediu, a măsurilor samavolnice ale guvernului care aresta pe conducătorii muncitorimii, sigila sediile muncitorești, introdusese un sever regim militar în fabrici.

Experiența grevei generale din 1920 a arătat mai mult ca oricînd proletariatului din România necesitatea de a avea în fruntea sa un partid politic revoluționar, marxist-leninist, capabil să-l conducă în lupta pentru răsturnarea puterii burgheziei și moșierimii.

Sub influența luptei muncitorimii, în multe locuri țărani intră cu forța pe moșii, izlazuri și în pădurile boierilor, începînd să-și facă singuri dreptate. Se ridică la luptă și unele elemente revoluționare din armată. Masele muncitoare din

Transilvania și din întreaga Romînie, în frunte cu grupurile comuniste, au salutat cu bucurie revoluția proletară din martie 1919 din Ungaria și s-au ridicat la hotărîre împotriva intervenției militare contrarevoluționare organizată de burghezia romînă și maghiară la ordinul și cu sprijinul marilor puteri imperialiste.

CREAREA P.C.R. — VICTORIE ISTORICĂ A MARXISM-LENINISMULUI ÎMPOTRIVA OPORTUNISMULUI ȘI REFORMISMULUI ÎN MIȘCAREA MUNCITOREASCĂ DIN ROMÎNIA

În acești ani ai avîntului revoluționar are loc un larg proces de clarificare ideologică și politică în sinul mișcării muncitorești din țara noastră. Putreziciunea regimului burghezo-moșieresc, starea de spirit revoluționară care cuprinsese masele largi au constituit pentru elementele revoluționare un prilej hotărîtor spre o mai bună organizare și manifestare pe arena politică. Poziția și lupta revoluționară a grupurilor comuniste erau tot mai mult susținute de masa largă a membrilor vechinului partid socialist. Grupurile comuniste pregăteau intens înerea unui congres pentru transformarea partidului socialist în partid comunist și afilierea lui la Internaționala a III-a Comunistă.

La 8 mai 1921 a avut loc la București prima ședință a Congresului în care, prin voiața imensei majorități a delegaților, a fost întemeiat Partidul Comunist din Romînia și s-a votat afilierea la Internaționala a III-a Comunistă.

Crearea P.C.R. a ridicat pe o treaptă nouă, superioară, lupta clasei muncitoare pentru răsturnarea regimului burghezo-moșieresc, pentru cucerirea independenței naționale, împotriva subjugării imperialiste a țării. După cum a arătat tov. Gh. Gheorghiu-Dej, crearea P.C.R. a însemnat o victo-

rie istorică a marxism-leninismului împotriva oportunistului și reformismului din mișcarea muncitorească din Romînia.

Partidul Comunist din Romînia s-a constituit astfel ca un partid marxist-leninist, revoluționar, pe baza principiilor organizatorice, ideologice și politice leniniste, după modelul Partidului Comunist din Rusia, înființat de Lenin.

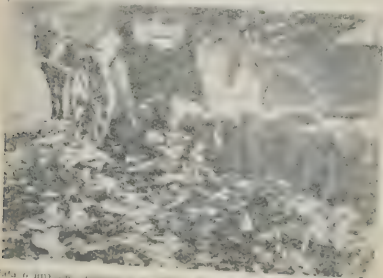
În 1922, Uniunea Tineretului Socialist, care încă după primul Congres al P.C.R. devenise o organizație revoluționară, marxist-leninistă a tineretului muncitor din Romînia, se afiliază la Internaționala Tineretului Comunist și mai tirziu se transformă în Uniunea Tineretului Comunist din Romînia. Sub conducerea partidului, U.T.C. a înscris pagini glorioase în istoria luptei eroice pentru zdrobirea orînduirii burghezo-moșieresti. În anii grei ai ilegalității, U.T.C. a mobilizat masele de tineret la luptă împotriva asupririi și exploatării. În această luptă mulți tineri au căzut eroici, jertlindu-și viața pentru cauza dreaptă a poporului muncitor.

Speriate de avîntul mișcării muncitorești și temîndu-se de influența crescîndă a comuniștilor în rîndul maselor, burghezia și moșierimea au scos, în 1924, Partidul Comunist din Romînia în afara legii. Multe cadre de conducere ale P.C.R. au fost arestate, sediile partidului închise, ziarele confiscate. Dar partidul n-a încetat nici o clipă lupta. El își organizează munca pe baze noi, potrivit cerințelor luptei ilegale, conspirative, asigurîndu-și continuitatea activității chiar în împrejurările cele mai grele. În anii care au urmat, în condițiile sălbaticii reprimări a mișcării muncitorești, comuniștii string mai mult legătura lor cu masele muncitoare, înființînd organizații legale de masă ca: Blocul Muncitoresc Tărănesc, Ajutorul Roșu, Liga Drepturilor Omului, Comitetele de amnistie și altele. Masele urmează cu încredere cuvîntul partidului.

VIATA GREA A OAMENILOR MUNCII INAINTE DE 23 AUGUST 1944 LUPTA MASILOR SUB CONDUCEREA P.C.R. IMPOTRIVA REGIMULUI BURGHIZO-MOSIERESC. PROBLEMELE LUPTEI ALI CETARIILOR SI PETROLISTILOR DIN 1943

In anii 1929—1933, cind sistemul capitalist a fost
dus de criza, economia mondiala, inclusiv cea din Romania,
a cunoscut o perioada de recesiune. In aceasta perioada, politica
imperialista a statelor capitaliste a avut ca scop principal
reducerea ratei de profit si, in consecinta, a fost posibil
desfășurarea unei lupte masive a muncii.

Valoarea productiei industriale a Romaniei s-a
reducus aproape la jumătate; de asemenea productia de cărbune.
Cele mai importante uzine metalurgice și-au stins
furnalele. Fabricile și-au redus masiv productia, iar unele

La o mină în timpul crizei economice din anii 1929—1933. Oamenii
muncii luptau împotriva regimului burghez-mosieresc și pentru
îmbunătățirea condițiilor de muncă și a nivelului de trai.

Alții erau înclinați pe de o parte să se retragă în adăsturi
sau au fost aruncați în brațele șomajului, care a cuprins
și alte categorii sociale ca: intelectuali, funcționari, prole-
tari agricoli etc. Din cauza reducerii masive a salariilor și
creșterii impozitelor, nivelul de trai al oamenilor muncii a
scăzut cu peste 40%, iar salariile învățătorilor și pensile
nu se mai plăteau cu lunile.

Ziua de lucru a muncitorului (13—18 ore) se deslășura
în condiții neînchipuit de grele, fiind lipsit de cele mai ele-
mentare măsuri de igienă și de securitate a muncii. Capita-
listul își sporea astfel profitul pe seama sănătății și vieții
muncitorului. Din salariile de foamă, se mai opreau și
amenziile care curgeau cu nemulțumirea pe capul muncitorilor.

Condițiile de muncă, din cele mai ticăloase, erau peste
tot aceleași sub regimul burghezo-mosieresc.

Criza economică s-a răsrinit deosebit de puternic în
agricultură, care, la rindul ei era agravată de nerezol-
varea problemei agrare, de existența rămășițelor feudale.
Criza a provocat o scădere catastrofală a prețurilor la ce-
reale; producția de grâu și porumb a scăzut; suprafețele mari
au rămas neînsămânțate. Între 1930—1932 a avut loc cea
mai hoțască depozedare de pământ a țăranilor de către
chiaburi și moșieri. Numai în fostul județ Constanța proprie-
tatea moșierească a crescut de la 61.500 ha pământ la 85.000
ha într-un termen foarte scurt.

Depozedarea țăranilor de pământ se vede foarte clar din
faptul că 25.000 moșieri și chiaburi aveau tot atita pământ
cit 2.500.000 țăran.

În timp ce familia regală, care posedă 150.000 ha pământ
la începutul anilor 1930, în anul 1932 a ajuns să aibă
barbărie și deosebit de rășnă, în țara noastră
existau 40.000 bordeie, peste 1 milion case din pământ
dintre care 660.000 aveau doar o singură încăpere.

arsuri..." Și în alte locuri puteau fi întâlnite situații asemănătoare. De pildă la depoul C.F.R. Cluj munca era la fel de grea. Tinerii muncitori erau puși să lucreze de la 7 și până la 11 dimineața până la 11 seara, iar femeile trebuiau să realizeze lucrul tot la 7 și până la 11 seara, fiind însă plătite numai pentru 8 ore din cele 17—18 cîte lucrau în realitate.

Un grup de muncitori din depoul C.F.R. Cluj. În fundal se văd prinderile capitaliste. Statutul din fotografie trudea pentru o bucată de piine într-o mină din Lupeni. Acesta este "statutul" capitalist.

Criza economică a ascuțit enorm contradicțiile de clasă. Încă de la începutul anului 1929 au avut loc o serie de greve și manifestații, care au culminat cu marea grevă a minerilor de la Lupeni din august 1929. În 1932 a avut loc o mare demonstrație a muncitorilor celerști din București, urmată de greve la Reșița, Arad, Galați, precum și de mitinguri și manifestații ale muncitorilor petroliști din Plocești.

Singura forță revoluționară care se afla în fruntea maselor și le îndruma spre o luptă consecventă împotriva exploatarii capitaliste, a mizeriei crescînde, era Partidul Comunist din România, cu ajutorul organizațiilor de masă conduse de el. Partidul comunist s-a ridicat consecvent în apărarea intereselor vitale ale maselor populare și a luat în mîinile sale conducerea marilor lupte muncitorești ce aveau să urmeze. În anii aceia cîmpliți de jefuire și exploatare crîncenă, lăcrîmînea muncitoare a avut un singur tovarăș și prieten — clasa muncitoare, iar lupta ei a fost condusă de partidul comunist care purta prin bezna exploatarii și asupra ei steagul luptei pentru dreptate și libertate. Întărîndu-și unitatea și coeziunea, partidul a mobilizat masele muncitoare la lupta împotriva regimului burghez-moșieresc. *Congresul al V-lea al P.C.R., care a avut loc la sfîrșitul anului 1931, a constituit un moment de cotitură în viața partidului nostru.* Congresul a făcut o justă apreciere a poziției forțelor de clasă, a clarificat caracterul, sarcinile și forțele motrice ale revoluției din România, respingînd toate teoriile oportuniste și tezele sectariste, făcînd o analiză marxist-leninistă a situației din țara noastră, congresul a arătat că România se găsea în fața desăvîrșirii revoluției burgheze-democratice, în care rolul conducător nu putea să-l aibă decît proletariatul, că sarcina aceleiași revoluții consta în a doborî cu forța puterea de stat burghe-

lași și li s-a înscenat un proces, fiind condamnați la grevi de muncă. Sub influența partidelor comuniste, procesul s-a transformat, prin cuvintele acuzaților, într-un doborâșul Gh. Gheorghiu-Dej, într-un zdrobitor al puterii în lupta atutegii orânduirii politice și economice, împotriva burgheziei și moșierimii și împotriva imperialismului.

Lupta muncitorilor ceferiști a avut un puternic caracter internațional, fiind prima manifestare antifascistă în marea cârmă a puterii a hitlerismului în Germania.

Cu ocazia ei au avut loc în Germania lăzări, în urma cărora s-a doborât în două zile ca în lăzări clasa care conducea pe calea a muncii, de la orașe și sate în care nu s-a putut exista în viață, pentru ajutarea interesele muncitorilor a juri.

MOBILIZAREA MASELOR DE CĂTRE P.C.R. LA LUPA ÎMPOTRIVA FASCISMULUI ȘI A RAZBOIULUI ANTISOVIEȚIC PREGĂTIREA ȘI DESFAȘURAREA ÎNSURTELII ARMATE DE LA 23 AUGUST 1944

În anul următor, burghezia și a seceră în lăzări de lăzări interesele muncitorilor maselor care se de partide au început să se miște tot mai mult spre fascism, înaintea pregătirii de război împotriva Uniunii Sovietice război pus la cale de către burghezia imperială. Aceasta a dus la s-a creat condiții a mobilizării de lăzări muncitorilor.

Partidele politice ale burgheziei și moșierimii acordă putere și subterfugii organizatorilor născuți în lăzări fascizată țări și ale accelerării pregătirilor de război, și din centrul care se pare în lăzări P.C.R. era organizarea unui front larg de luptă împotriva fascismului și războiului criminal îndreptat împotriva Uniunii Sovietice. Au în-

lăzări în acest an organizată legal de muncă care lăzări muncii, Comitetul național-antifascist, Asociația amicii U.R.S.S., Comitetul antifascist român și altele, care au dus în lăzări cele mai largi și cele mai organizate și cele mai născuți la luptă lansate de partidul comunist. Folosind orice posibilitate de activitate legală, P.C.R. și-a intensificat activitatea în rindurile clasei muncitoare, ale țărânilor muncitoare, ale intelectualității progresiste și naționalităților conlocuitoare.

În aceste condiții, partidul acorda o mare însemnătate unității muncărilor muncitorilor, întăriri frontului unic proletar, creării și consolidării unui larg front popular antifascist. Dar conducătorii partidelor burghezo-moșierești, susținuți de trădătorii oportuniști, de șefii de dreptă ai social-democrației, perseverau pe linia trădării naționale și a politicii antipopulare, respingind orice propunere în vederea creării unui front popular antifascist.

În anii 1936—1937 P.C.R. a dobândit unele succese pe linia încheierii frontului popular antifascist. La lupta comunistilor s-au alăturat unele organizații locale ale P.S.D., Frontul Plugarilor și MADOSZ (Unirea oamenilor muncii maghiari din România). Aceasta a dus la înfrângerea partidelor fasciste și reacționare în alegerile parțiale care au avut loc la Hunedoara, Mehedinți, ca și în alegerile comunale din București, Ploiești, Iași, unde în locul candidaților partidelor fasciste și reacționare au fost aleși candidații susținuți de Frontul Popular.

Însușit de spiritul internaționalismului proletar, proletariatul din România a luat parte activă la lupta internațională a muncitorilor împotriva fascismului și războiului.

mini antifasciști au plecat în Spania, înrolați în brigăzile antifasciste pentru apărarea intereselor muncitorilor.

Lupta directă a comunistilor pentru apărarea intereselor vitale ale poporului a atras ura claselor stăpânitoare, care

etere. În noaptea saut, erau văzuți ca t
comuniști Filimon Sirbu, Petre Gheorghe și alții.

Modelul Partidului Comunist românesc era unul
deosebit de purtător de luptă. Fiecare
muncitor trebuia să fie un activ participant la
lupta împotriva fascismului. Partidul Comunist
românesc era un partid de masă, care avea
la bază lupta împotriva fascismului și
fasciste.

Principala forță socială care se opunea războiului era
clasa muncitoare. În timpul războiului, clasa muncitoare
sub îndrumarea partidului, au trecut la acte de sabotare a
producției de război. În multe fabrici de armament munc
toarele au început să saboteze lupta de război ca model
de luptă împotriva fascismului. Zăcămintele de minere
au fost atacate baracamente hitleriste etc.

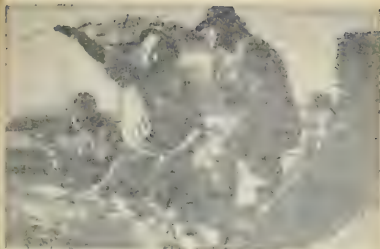
Alături de clasa muncitoare și la îndemnul ei, un număr
de intelectuali au participat la lupta împotriva fascismului.

Intelectualii au participat la lupta împotriva fascismului
Hitlerista, au ascuns cerealele și vitele, au refuzat să plă
tească impozitele, au atacat trenuri cu cereale și alimente
destinate Germaniei hitleriste.

Tineretul, ale cărui interese erau lovite de război, se im
potriva incorporărilor sau refuza să plece pe front.

În rândurile armatei, formată din muncitori și țărani,
creștea și se întărea un puternic curent fașș antihitlerist,
privind războiului antisovietic. La îndemnul P.C.R. s-au
ridicat la lupta antihitleristă un număr însemnat de intelec
tualii patrioți.

În condițiile dictaturii fasciste, cadrele de bază ale parti
dului, în frunte cu tov. Gh. Gheorghiu-Dej, însușite de o
încredere profundă în forțele clasei muncitoare și ale po
poului, în victoria Uniunii Sovietice asupra fascismului,
avind o perspectivă clară asupra situației în care se afla
țara noastră, au trasat linia directoare și sarcinile care se

Un aspect al luptei gărzilor patrioțice pentru izgonirea cō
tropitorilor în timpul insurecției armate din august 1944.

puneau în fața partidului în vederea răsturnării dictaturii
fasciste și trecerii României de partea coaliției antihitleriste.
În ciuda condițiilor extrem de grele de activitate, cadrele de
bază ale partidului din închisori, împreună cu cadrele devo
tate din afară, conștientizând starea, au curățat la 4 aprilie 1944
conducerea partidului de elementele trădătoare, asigurând
astfel condițiile pentru o și mai largă desfășurare a muncii
politice în vederea mobilizării la luptă a tuturor forțelor pa
triotice în jurul partidului, pentru a asigura conducerea
fermă de către partid a acestei lupte. Fără acțiunea de la
4 aprilie 1944 n-ar fi fost posibilă pregătirea și organizarea
insurecției armate de la 23 August 1944, pe baza planului
dinainte elaborat de partid, n-ar fi fost posibilă unirea for
țelor patriotice în jurul și sub conducerea partidului.

Făurirea la 1 mai 1944 a unității de muncă a clasei muncitorești în cadrul Frontului Unit Muncitoresc a marcat clasa muncitorească înclăntarea masivă istorică de a strecură în jurul ei toate forțele progresive în lupta împotriva fascismului. Astfel s-au unit trece, în condițiile marelui succes, marea Armată Sovietică eliberatoare, la pregătirea și înfăptuirea eliberării, decise de la 23 August 1944.

În condițiile notorice de luptă, în aceste împrejurări a pregătite de partid, au apărut ca tendințe predominante în rândul muncitorilor, cu unitățile armatei, care au devenit unele dintre cele mai puternice și au câștigat apărarea Capitalului. Așa cum, împotriva violenței fasciste și a războaielor împotriva muncitorilor, rezistând chiar în fața forțelor armate ale PCPR, a fost deosebit de puternic datorită secesiunii Armatei Sovietice în lupta împotriva Germaniei Naziste și a puterii militare Române.

Ca urmare a deciziei de la 23 August 1944, națiunea română a devenit din nou unitară în ceea ce privește scopurile și direcțiile sale.

În ziua de 23 August 1944, în condițiile de luptă, s-a realizat unitatea de muncă a clasei muncitorești în jurul Frontului Unit Muncitoresc, care a devenit o forță deosebit de puternică și a câștigat apărarea Capitalului. Așa cum, împotriva violenței fasciste și a războaielor împotriva muncitorilor, rezistând chiar în fața forțelor armate ale PCPR, a fost deosebit de puternic datorită secesiunii Armatei Sovietice în lupta împotriva Germaniei Naziste și a puterii militare Române.

LUPA OAMENILOR MUNCII CONDUSI DE PARTID PENTRU FAURIREA REGIMULUI DE DEMOCRATIE POPULARA. PROCLAMAREA REPUBLICII POPULARE ROMINE

În perioada de după 23 August 1944, partidul comunist a avut ca obiectiv principal realizarea unității de muncă a clasei muncitorești în jurul Frontului Unit Muncitoresc, care a devenit o forță deosebit de puternică și a câștigat apărarea Capitalului.

În ziua de 23 August 1944, în condițiile de luptă, s-a realizat unitatea de muncă a clasei muncitorești în jurul Frontului Unit Muncitoresc, care a devenit o forță deosebit de puternică și a câștigat apărarea Capitalului.

În ziua de 23 August 1944, în condițiile de luptă, s-a realizat unitatea de muncă a clasei muncitorești în jurul Frontului Unit Muncitoresc, care a devenit o forță deosebit de puternică și a câștigat apărarea Capitalului.

În ziua de 23 August 1944, în condițiile de luptă, s-a realizat unitatea de muncă a clasei muncitorești în jurul Frontului Unit Muncitoresc, care a devenit o forță deosebit de puternică și a câștigat apărarea Capitalului.

În ziua de 23 August 1944, în condițiile de luptă, s-a realizat unitatea de muncă a clasei muncitorești în jurul Frontului Unit Muncitoresc, care a devenit o forță deosebit de puternică și a câștigat apărarea Capitalului.

În ziua de 23 August 1944, în condițiile de luptă, s-a realizat unitatea de muncă a clasei muncitorești în jurul Frontului Unit Muncitoresc, care a devenit o forță deosebit de puternică și a câștigat apărarea Capitalului.

Prin urmare, prefacerile democratice. Forțele revoluționare democratice s-au unit în jurul proletariatului, condus de

P.C.R., în cadrul Frontului Național Democrat (F.N.D.), a luptat împotriva puterii de cenzură a lui I. I. Rădescu, care a fost înlocuit de un guvern democratic, condus de dr. Petru Groza, în urma revoluției din 1944.

Deși în această perioadă (23 August 1944 și 6 martie 1945) partidul era în minoritate în guvern, aceștia „muncă” pentru a realiza obiectivele revoluției, luptând împotriva războiului civil și mijloace.

Forța maselor populare, organizate și conduse de partidul comunist, s-a vădit într-o serie de acțiuni înfăptuite de ele, peste capul și împotriva ordinelor date de guvernele reacționare Sănătescu și Rădescu. Într-un mare număr de județe ca: Dolj, Teleorman, Constanța, Mehedinți, Bacău, Brăila etc. masele populare mobilizate și conduse de partidul comunist au luat cu asalt prefecturile și primăriile, au alungat pe primarii și prefecții reacționari și au instalat în locul acestora oameni aleși de popor. Astfel, prin voința și lupta revoluționară a maselor, a început în țara noastră democratizarea aparatului de stat.

Fără să mai aștepte vreo lege de reformă agrară, a cărei legătură regele și guvernul Rădescu o împiedeau pe toate căile, țărani muncitori, însulețiți de chemarea partidului comunist, au trecut în masă la împărțirea pământurilor moșierești și la confiscarea bunurilor deosebite ale nobililor și echipele de muncitori trimise de partid la sate, au confiscat

moșierești și în zădărnicierea uneltirilor imperialiste, în crearea unei societăți noi, în care să se realizeze dreptatea socială și pacea noastră.

La chemarea partidului comunist, în lupta pentru un regim democratic s-au pus în mișcare cele mai largi mase populare din țară, care au luat parte activă la realizarea revoluției din 1944. În urma revoluției, s-a înființat un guvern cu adevărat democratic. Lupta revoluționară a maselor, condusă de P.C.R., a dus la alungarea guvernului cu majoritate reacționară al lui Rădescu și la instaurarea, la 6 martie 1945, a unui guvern democratic, condus de dr. Petru Groza, în care reprezentanții clasei muncitoare ocupau un loc precumpănitor.

Guvernul democrat a legiferat reforma agrară, definitivând prin lege împărțirea pământurilor moșierești țăranilor fără pământ sau cu pământ puțin.

Partidul și guvernul, întregul popor muncitor, și-au concentrat eforturile pentru lichidarea înăpoierei economice în care se aflau industria și agricultura, a haosului financiar provocat de capitaliști, pentru relucarea și dezvoltarea economiei naționale.

În urma revoluției, s-a început în țară construirea economiei naționale și în primul rând industrializarea țării.

În urma revoluției, s-a început în țară construirea economiei naționale și în primul rând industrializarea țării. Partidul și guvernul, întregul popor muncitor, și-au concentrat eforturile pentru lichidarea înăpoierei economice în care se aflau industria și agricultura, a haosului financiar provocat de capitaliști, pentru relucarea și dezvoltarea economiei naționale. În urma revoluției, s-a început în țară construirea economiei naționale și în primul rând industrializarea țării. Partidul și guvernul, întregul popor muncitor, și-au concentrat eforturile pentru lichidarea înăpoierei economice în care se aflau industria și agricultura, a haosului financiar provocat de capitaliști, pentru relucarea și dezvoltarea economiei naționale.

maselor, aprinse Zborarii de cetateni au putut la
Aceasta masiva participare la alegere, nemuritoare
atunci in istoria tarii noastre, era advala in plus a
tului si regimul dinexat pbenar corespunde in m
interiorul poporului muncitor si ca acesta era hotar
sustina si sa-l apere.

La o victorie politica si de fapt, cum 1918 a fost
un succes in istoria tarii noastre, a rezultat din
tar, a unității de acțiune a clasei muncitoare, a alianței cla
sei muncitoare cu țărâniimea muncitoare. In această c
trăim pe baza programelor Partidului Comunist
Partidului Comunist a avut o sarcina importanta
care să servească intereselor fundamentale ale poporului
naștrilor, să realizeze în mod efectiv, concret, revoluționar
interesele de bază ale poporului nostru, să realizeze
ca să se realizeze în mod efectiv, concret, revoluționar
din ce în ce mai pronunțat.

La o victorie politica si de fapt, cum 1918 a fost
un succes in istoria tarii noastre, a rezultat din
tar, a unității de acțiune a clasei muncitoare, a alianței cla
sei muncitoare cu țărâniimea muncitoare. In această c
trăim pe baza programelor Partidului Comunist
Partidului Comunist a avut o sarcina importanta
care să servească intereselor fundamentale ale poporului
naștrilor, să realizeze în mod efectiv, concret, revoluționar
interesele de bază ale poporului nostru, să realizeze
ca să se realizeze în mod efectiv, concret, revoluționar
din ce în ce mai pronunțat.

Maturizarea politică a clasei muncitoare, întărirea alian
ței muncitoare cu țărâniimea muncitoare, unitatea economică și
politice au pus din ce în ce mai mult la ordinea zilei pro
blemele de dezvoltare a țării noastre, de realizare a pro
gramului nostru, de realizare a programului nostru, de realizare
cum se știe, elemente burgheze, iar reacțiunea internă și
internațională mai avea încă un sprijin în monarhie. In

onare din viața politică a țării, clasa muncitoare, condusă
de Partidul Comunist, a realizat în mod efectiv, concret, revoluționar
interesele de bază ale poporului nostru, să realizeze
ata monarhia și proclamată Republica Populară Română,
ca formă de stat a dictaturii proletarietului.

Cucerirea puterii politice în stat și instaurarea dictaturii
proletarietului, ca formă de stat a dictaturii proletarietului,
spectivele treceri la etapa socialistă a revoluției, la înfap
tuiră opera marelă de construire a socialismului în patria
noastră.

TEME PENTRU DISCUȚII

1. Inceputurile muncii muncitorești în România.
2. Avântul mișcării muncitorești în România după război.
3. Vâră Revoluției Socialiste din Octombrie 1944.
4. Importanța istorică a creației literare.
5. Rolul literaturii în societate.
6. Rolul literaturii în societate.
7. Rolul literaturii în societate.
8. Rolul literaturii în societate.
9. Rolul literaturii în societate.
10. Rolul literaturii în societate.

Bibliografie

- George I. Ionescu - *...*
- George I. Ionescu - *...*
- George I. Ionescu - *...*
- George I. Ionescu - *...*
- George I. Ionescu - *...*
- George I. Ionescu - *...*
- George I. Ionescu - *...*
- George I. Ionescu - *...*
- George I. Ionescu - *...*
- George I. Ionescu - *...*

DE N-AI FI TU...

de VICTOR TULBURE

Și fără tine soare-ar fi pe cer,
Învăpâind cu aur dimineța —
Căldură însă-ar da pentru înec...
Doar tu, partid, ne încălzești viața.

Și fără tine holdele se coc —
Bogații însă ar culege rodul,
Nădejdea ni s-ar stinge sub obroc...
Doar tu, partid, poți sătura norodul!

Și fără tine muguri cresc în pom,
Iar mama din durere ne dă viață...
Tu omului conștiință-i dai că-i om,
Puteri să lupți-i dai și-i dai povață.

De n-ai fi tu, zadarnic ar fi mai,
Căci frunțile ne-ar fi întunecate
Și inima ne-ar fi de putregai
Și fără cîntec, fără libertate!

CÎNTEC DE DREPTATE

de EUGEN FRUNZA

Am rivnit o floare de pe coastă
Cesilloase din durerea mea;
Aș fi vrut culoarea-i, să mă vindec,
Și bătăi spre dinșa cale grea.

Singerind n-am călărat în proștima-i
Ea mi-î n poduaba albei rochi...
Cînd dădai să o privesc de-aproape,
Mă lovi stăpinul peste ochi...

Mă lovi cu biciul peste ochi!...

Mi-am dorit izvorul de sub munte
Ca să-mi spele rănile adînci;
Aș fi vrut să beau din punii răcoarea,
Să-mă astîmpăr selea lingă stînci.

Și m-am dus... Cucerit m-alecai
Peste unda-i proaspătă și pură
Cînd dădai arșița să mă-o sting
Mă lovi stăpinul peste gură!...

Mă lovi cu biciul peste gură!...

Întîlnii pădurea și-am voit
Să mă culc în umbră, în... rețin.
Și o creangă înară să i...
Să o duc în vale, la prietini...

Fericiți ca un copil am tins
Brațele-mi spre creanga jucăușă...
Cînd dădui cu mîna s-o ajung
Mi-a pus lanț stăpinul și cătușă l...

Mi-a pus lanț la mînă și cătușă l...

Să-mi fi pus nădejdea-n rugăciune?
Ori prin glod să mă fi dus aiurea?
Eh, simți în inimă cum cheamă
Floarea, și izvorul, și pădurea,

Și-am lovit! Și mi-am lăcut dreptate l...
Unde-mi ești, călăule cu bici,
Să-ți arăt cum frige și cum doare
De-ai veni o floare să mi-o strici? l...

Doar o floare de-ai veni să-mi strici!

PRIVESC DIN DOFTANA

Versuri de H. DOR RUDENCO

Melodie populară

Privesc din Doftana prin gratii de fier,
Depart, în zare, un picic de cer,
E cerul sub care, închisă și ea,
Se mistuie-n chinuri tovarăsa mea.

Puternici și tineri și plini de avînt
Cerut-am noi munca și-un loc pe pămînt
Dar nu ne lasara cîcoti pe noi
Și-n lupta cea grea am căzut amîndoi

Acum stau în fiare bătut și flămînd
Ea zace bolnavă, abia rasuflînd
Că-lăi ne-omoaara în ghearele lor
Sa nu ne întorcem năpoi la poi

Ah! spargeți-mi zidul și lanțul stări
Sa zbor ca un șom peste-nări
Sa-mi string în eo dată tovarăsa mea
Și iar să m-avînt în lupta cea grea

Andante

Pe-veci din Do-cti-ri na-ni-a-ti,

lor De-na-te a-ze ce-ai pa-ti-ri

cer; E ce - rul sub ca -

-re, in - chi - să ai ea, — Se

mu-tu - en chi - na-ti lo - ra - ra - na-ti

POPORUL MUNCITOR CONDUS DE PARTID,
STAPIN AL BOGAȚILOR ȘI FRUMUȘELOR
PATRII NOASTRE. PARTICIPAREA LA CONTI-
NUA VALORIFICARE A BOGAȚILOR PATRII
- DATORIE PATRIOTICĂ A TINERETULUI

ACEASTA LECȚIE CUPRINDE URMĂTOARELE CAPITOLE:

I

- Așezarea și întinderea țării noastre
- Varietatea și frumusețea formelor de relief (munți, dealuri, cîmpii)
- Apele
- Împărțirea administrativă a R.P.R.
- Despre poporul român și limba lui

II

- Bogațiile solului
- Bogațiile subsolului

„Tineretul nostru trebuie învățat să cunoască și să iubască muntenii, frumusețea și bogățiile țării noastre. Pe muntele Patriei noastre ne oferă tot ce trebuie pentru a face viața bogată și fericită. Avem: al căror rod poate fi în cit. în n. unele pământului nostru se găsește: leu, her, cărbune și alte comori în n. de apă caldă, păduri de n. și a puterii, pune în mișcare sile de uz și treg întinsul țării. Să apără ficul lucrului țării mîndria de M. al nostru bogățiile noastre și să le pună în slujba p. bunete omului, pentru înflorirea țării.

Despre Patria noastră fostă în Congresul Național din R.P.R. — 10 aprilie

I

Patria este țara unde trăim și munim, cîmpurile și dealurile, munții și apele, cu fabricile și minele, întreg gospodăriile agricole și lăcașurile de cult — toate acestea sînt bogățiile harnice ale poporului. Patria înseamnă locul unde se creează bunurile materiale și spirituale ale țării.

Tineretul nostru, educat de partid în spiritul comunist, știe că patria înseamnă în primul rînd milioanele de oameni ai muncii care prin eforturile lor în valoare toate bogățiile țării noastre, fac să nu se devină din ce în ce mai frumoasă Republica Popul Română.

Nu trebuie de altminteri să ne amintim
trăitorul de luptă, lăsat să trăiească, lăsat să
se satură din pînă, să se îmbogățească din
suferința noastră, lăsat să trăiească în
vitalitatea noastră, să se îmbogățească din
trădărea noastră, să se îmbogățească din
lăcrimi, sau să-l elibereze de exploatare și schingiuitori.

Clasa muncitoare trebuie să se
conștientizeze că nu este o clasă izolată,
ci este o clasă care trebuie să se
conștientizeze că nu este o clasă izolată,
ci este o clasă care trebuie să se
conștientizeze că nu este o clasă izolată,
ci este o clasă care trebuie să se
conștientizeze că nu este o clasă izolată,

Poporul nostru, în
tuturor bogățiilor solului și subsolului.

dragoste și recunoștință către partidul clasei muncitoare
Partidul Muncitoresc Român — a cărui politică exprimă in-
teresele oamenilor muncii, și care organizează, mobilizează
și conduce poporul nostru din victorie în victorie, pe drumul
socialismului și al comunismului.

vieți îmbelsugate și fericele.
Stăpînitorii de altădată ai bogățiilor patriei noastre și
muncii noastre — au avut în comun
mic comun cu patria. Pentru ei patria nu însemna decît țara
în care se lălaiau, storcînd profituri de pe urma muncii ce-
lor asupriți, exploatînd bogățiile acestor meleaguri. Pe drept

tagma jefuitorilor."

Politică trădătoare a burgheziei și moșierimii române a
transformat patria noastră într-o semicolonie a imperia-
lismului.

Poporul nostru, în
tuturor bogățiilor solului și subsolului.

dragoste și recunoștință către partidul clasei muncitoare
Partidul Muncitoresc Român — a cărui politică exprimă in-
teresele oamenilor muncii, și care organizează, mobilizează
și conduce poporul nostru din victorie în victorie, pe drumul
socialismului și al comunismului.

vieți îmbelsugate și fericele.
Stăpînitorii de altădată ai bogățiilor patriei noastre și
muncii noastre — au avut în comun
mic comun cu patria. Pentru ei patria nu însemna decît țara
în care se lălaiau, storcînd profituri de pe urma muncii ce-
lor asupriți, exploatînd bogățiile acestor meleaguri. Pe drept

tagma jefuitorilor."

Politică trădătoare a burgheziei și moșierimii române a
transformat patria noastră într-o semicolonie a imperia-
lismului.

Poporul nostru, în
tuturor bogățiilor solului și subsolului.

dragoste și recunoștință către partidul clasei muncitoare
Partidul Muncitoresc Român — a cărui politică exprimă in-
teresele oamenilor muncii, și care organizează, mobilizează
și conduce poporul nostru din victorie în victorie, pe drumul
socialismului și al comunismului.

vieți îmbelsugate și fericele.
Stăpînitorii de altădată ai bogățiilor patriei noastre și
muncii noastre — au avut în comun
mic comun cu patria. Pentru ei patria nu însemna decît țara
în care se lălaiau, storcînd profituri de pe urma muncii ce-
lor asupriți, exploatînd bogățiile acestor meleaguri. Pe drept

tagma jefuitorilor."

Politică trădătoare a burgheziei și moșierimii române a
transformat patria noastră într-o semicolonie a imperia-
lismului.

Poporul nostru, în
tuturor bogățiilor solului și subsolului.

dragoste și recunoștință către partidul clasei muncitoare
Partidul Muncitoresc Român — a cărui politică exprimă in-
teresele oamenilor muncii, și care organizează, mobilizează
și conduce poporul nostru din victorie în victorie, pe drumul
socialismului și al comunismului.

vieți îmbelsugate și fericele.
Stăpînitorii de altădată ai bogățiilor patriei noastre și
muncii noastre — au avut în comun
mic comun cu patria. Pentru ei patria nu însemna decît țara
în care se lălaiau, storcînd profituri de pe urma muncii ce-
lor asupriți, exploatînd bogățiile acestor meleaguri. Pe drept

tagma jefuitorilor."

Politică trădătoare a burgheziei și moșierimii române a
transformat patria noastră într-o semicolonie a imperia-
lismului.

Poporul nostru, în
tuturor bogățiilor solului și subsolului.

dragoste și recunoștință către partidul clasei muncitoare
Partidul Muncitoresc Român — a cărui politică exprimă in-
teresele oamenilor muncii, și care organizează, mobilizează
și conduce poporul nostru din victorie în victorie, pe drumul
socialismului și al comunismului.

vieți îmbelsugate și fericele.
Stăpînitorii de altădată ai bogățiilor patriei noastre și
muncii noastre — au avut în comun
mic comun cu patria. Pentru ei patria nu însemna decît țara
în care se lălaiau, storcînd profituri de pe urma muncii ce-
lor asupriți, exploatînd bogățiile acestor meleaguri. Pe drept

teste să lupte din toate puterile pentru a contribui din pînă la clădirea patriei noastre socialiste, din ce în ce mai bogată și mai frumoasă, care să dăruiește întregului popor românesc

ASĂZAREA ȘI ÎNTINDEREA TĂRII NOASTRE

În anul 1948, România a devenit o țară socialistă, o țară în care toată puterea este în mâinile poporului. De atunci, România a făcut mari progrese în dezvoltarea ei economică și culturală. În prezent, România este o țară modernă, cu o economie puternică și o cultură bogată.

Una din marile noastre preocupări este dezvoltarea industriei. În ultimii ani, industria noastră a făcut mari progrese, iar producția de mărfuri a crescut semnificativ. Acest lucru ne permite să ne asigurăm nevoile noastre și să contribuim la bunăstarea poporului.

În același timp, ne preocupăm de dezvoltarea agriculturii. Agricultura este baza economiei noastre, și trebuie să o dezvoltăm în continuare, pentru a asigura alimentarea poporului și a crește producția de cereale și fructe.

De asemenea, ne preocupăm de dezvoltarea învățămîntului și a culturii. Învățămîntul este cheia dezvoltării unei țări, și trebuie să asigurăm tuturor copiilor noștri o educație de calitate. Cultura este sufletul unei națiuni, și trebuie să o păstrăm și să o dezvoltăm în continuare.

În prezent, România este o țară în plină dezvoltare. Avem o economie puternică, o cultură bogată și un popor muncitor și ambițios. Suntem siguri că în viitor, România va deveni o țară mare și puternică.

În concluzie, ne preocupăm de dezvoltarea tuturor sferelor activității noastre. Vrem să asigurăm bunăstarea poporului și să contribuim la pacea și stabilitatea în lume. Suntem siguri că România va deveni o țară mare și puternică în viitor.

oamenii muncii români și toți românii să contribuie din pînă la clădirea patriei noastre socialiste, din ce în ce mai bogată și mai frumoasă, care să dăruiește întregului popor românesc

Una din marile noastre preocupări este dezvoltarea industriei. În ultimii ani, industria noastră a făcut mari progrese, iar producția de mărfuri a crescut semnificativ. Acest lucru ne permite să ne asigurăm nevoile noastre și să contribuim la bunăstarea poporului.

În același timp, ne preocupăm de dezvoltarea agriculturii. Agricultura este baza economiei noastre, și trebuie să o dezvoltăm în continuare, pentru a asigura alimentarea poporului și a crește producția de cereale și fructe.

De asemenea, ne preocupăm de dezvoltarea învățămîntului și a culturii. Învățămîntul este cheia dezvoltării unei țări, și trebuie să asigurăm tuturor copiilor noștri o educație de calitate. Cultura este sufletul unei națiuni, și trebuie să o păstrăm și să o dezvoltăm în continuare.

VARIETATEA ȘI FRUMUȘETEȚA FOIETULUI DE ZIUI (Măști de teatru)

În teatrul nostru, folietul de ziui este o formă foarte importantă de artă. Este o formă de artă care se dezvoltă în continuă schimbare, și care reflectă schimbările din societate și din cultură.

În prezent, folietul de ziui este o artă foarte frumoasă și variată. Are o mare varietate de forme și de conținuturi, și este foarte apreciat de public. Este o artă care contribuie la dezvoltarea culturii noastre și la creșterea nivelului de cultură al poporului.

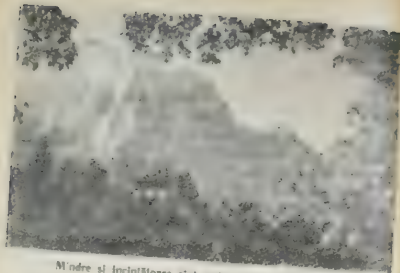
În concluzie, folietul de ziui este o artă foarte frumoasă și variată. Este o artă care contribuie la dezvoltarea culturii noastre și la creșterea nivelului de cultură al poporului.

În prezent, folietul de ziui este o artă foarte frumoasă și variată. Are o mare varietate de forme și de conținuturi, și este foarte apreciat de public. Este o artă care contribuie la dezvoltarea culturii noastre și la creșterea nivelului de cultură al poporului.

În concluzie, folietul de ziui este o artă foarte frumoasă și variată. Este o artă care contribuie la dezvoltarea culturii noastre și la creșterea nivelului de cultură al poporului.

În prezent, folietul de ziui este o artă foarte frumoasă și variată. Are o mare varietate de forme și de conținuturi, și este foarte apreciat de public. Este o artă care contribuie la dezvoltarea culturii noastre și la creșterea nivelului de cultură al poporului.

În concluzie, folietul de ziui este o artă foarte frumoasă și variată. Este o artă care contribuie la dezvoltarea culturii noastre și la creșterea nivelului de cultură al poporului.

...a treia oca nu gâsca a celui din urmă, ci
...a treia oca nu gâsca a celui din urmă, ci
...a treia oca nu gâsca a celui din urmă, ci

[illegible]

toase distincte, alii ca poziție cit și ca vîrstă geologică și
măz Carpații, alții dintr-un
la proporțiile unor dealuri.

Montii Carpați se împart în trei grupe: Carpații Răsăriteni (Orientali), Carpații Medii (Medii) și Carpații Occidentali.

Munții Rodna (cu pisen 1904 m), munții Bistriței, munții Ceahlău (cu pisen Ceahlău, de 1904 m), munții Ciuceș (1956 m), munții Ciurcu (1904 m).

În partea de vest a Carpaților Răsăriteni se întinde un
j vulcanici — cel mai mare din Europa. C
se află în subsolul lor bogate zăcămint. mare
rale: carbon, la Comanșeu; miner
din nord: minereuri de mangan etc

siunea Timis-Cerna. Au
sive: *Blucepi*, cu piscul Omul — 2.507 m; *Fa*
piscurile Moldovenanu — 2.543 m si Ne
Paring cu piscul Paringul Mare — 2.518
Deleaga — 2.509 m

Carnatii Anuceni se întind în partea de apăs-
tă de drum, până la Găneș, și se împart în trei
grupuri: munții Banatului, masivul Poartă
Padeș, de 1.378 m și munții
cul Bihor de 1.848 m.

Ap e l e

Parentul părerii noastre a scris: "Un de-a dreptu-
ru, un copil de 12 ani, 2'6" în înălțime, dar m-a
surprins că nu știu de Văcari Neagra."

au uzurat construcția șoselelor și a căilor ferate.

Someșul Mare, Ialomița, Argeș.

Colectorul principal al apelor de pe teritoriul României

... tria noastră.

Dunărea își face intrarea în țară prin cel mai impresio-

parte repede.

1. *Chrysomelids* (Colorado potato beetle, etc.)

Les septul va en au

o valoroasă cale navigabilă.

— în Dobrogea, balta lăcomitei și Brăda.

Marea Neagră. Ca întindere Marea Neagră este o mare mijlocie, având o suprafață de 413.647 km².

de două ori cit teritoriul țării noastre. Ea comunică cu Ma-

... Mediterană, de unde se deschid căi de comunicație ma-

...are importantă în dezvoltarea
...deosebit, deoarece unele

Marea Neagră mai constituie și un important legătură

... ei capitalistii împreună cu odraslele lor. Azi

strune în mari păduri populare, elegant amenajate și în

ale cu cel mai înalt nivel al medicamentelor sînt nu-
tamentele consumate de muncitori.

... o necesită sarcă producătoare de energie

lui de democrație populară s-au construit sau sînt în curs de construcție.

seama mare hidrocentrală "V. I. Lenin" de la Bicaz (1970-1972)

ldova, pe riul Bistrița), care va produce anu

Pentru o bună administrare, țara noastră este împărțită în regiuni, raioane și județe, care au dreptul de autonomie regională. Statutul popularilor este egal în toate aceste regiuni, iar legile sunt universale și aplicabile în toate.

În România sunt 14 raioane: București, Iași, Galați, Constanța, Cluj, Sibiu, Brașov, Cluj-Napoca, Timișoara, Pitești, Elita, Iași, Botoșani, Vaslui, Suceava. Statutul popularilor este egal în toate aceste raioane. În 1964, România a fost împărțită în 14 raioane și 1 județ —

DESPRE POPORUL ROMIN ȘI LIMBA LUI

Poporul romin s-a format pe teritoriul Daciei, în veacurile primului mileniu al erei noastre, în urma unei îndelungi conviețuiri între locuitorii acestui teritoriu, dacii, și

popoarele stabilite aici, romanii și mai târziu slavii. Limba română este rezultatul unui amestec al limbii strămoșilor noștri — dacii — cu latina. Structura gramaticală a limbii noastre, precum și baza vocabularului (fondul principal de cuvinte)

sunt deosebite de cele ale popoarelor vecine. Datorită legăturilor care există între popoarele de la noi și cele din afară, unele cuvinte sunt comune, dar acestea sunt puține. Datorită legăturilor care există între popoarele de la noi și cele din afară, unele cuvinte sunt comune, dar acestea sunt puține.

... de nepatrut... omul socialismului a adus aceste mașini moderne de recoltare a stufului și după cum se vede din fotografie peisajul capătă un nou farmec.

400.000.000 kWh, alimentând cu electricitate industria, orașele și satele din Moldova.

O bogăție mare a bălților și Deltei Dunării este stuful. În trecut stuful era folosit doar la acoperirea caselor, la diferite împletituri sau la arderea în sobe. Astăzi, prin tehnica nouă se prinde o valorificare rațională a devenit o valoare materială primă a industriei. Ca urmare a acordului încheiat în 1956 între Republica Populară Română, Republica Democrată Germană, Republica Socialistă Cehoslovacă și Republica Populară Polonă se construiesc în comun fabrici care vor folosi mult stuf.

... Dunării. Din stuf se va obține celuloză, hârtie, țesături, cozi pentru... artificială, rășină sintetică, plăci pentru construcție etc.

stăpin al patriei sale. Iar barajele, lacurile de acumulare, barajele hidroelectrice, canalele de irigații, șoselele, căile ferate, satele moderne, orașele, porturile, toate acestea sunt realizări ale poporului nostru, care a construit o țară nouă, o țară în care oamenii trăiesc în pace și bună înțelegere. Și dacă astăzi patria noastră este mai frumoasă și mai bogată, este datorită faptului că poporul nostru a muncit cu înverșunare pentru a o face mai bună și mai frumoasă. Și dacă astăzi patria noastră este mai frumoasă și mai bogată, este datorită faptului că poporul nostru a muncit cu înverșunare pentru a o face mai bună și mai frumoasă.

Și dacă astăzi patria noastră este mai frumoasă și mai bogată, este datorită faptului că poporul nostru a muncit cu înverșunare pentru a o face mai bună și mai frumoasă. Și dacă astăzi patria noastră este mai frumoasă și mai bogată, este datorită faptului că poporul nostru a muncit cu înverșunare pentru a o face mai bună și mai frumoasă.

Peste tot, în orașele și satele patriei se construiesc într-un ritm rapid locuințe moderne și confortabile. În orașul Iași, în sala Palatului R.P.R. construite recent în București.

Și dacă astăzi patria noastră este mai frumoasă și mai bogată, este datorită faptului că poporul nostru a muncit cu înverșunare pentru a o face mai bună și mai frumoasă. Și dacă astăzi patria noastră este mai frumoasă și mai bogată, este datorită faptului că poporul nostru a muncit cu înverșunare pentru a o face mai bună și mai frumoasă.

Sub conducerea comuniștilor, țineretul va trebui să fie mereu în primele rânduri în munca pentru construirea țării și a întregului popor.

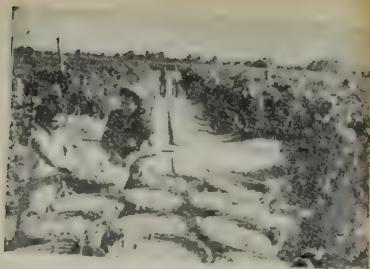
BOGAȚIILE SOLULUI

Plantele (flora)

Una din cele mai de seamă bogății ale țării noastre este însuși pământul. Aceasta pentru că în cea mai mare parte solul Republicii Populare Române nu este nici lutos și nici nisipos ca atâtea imense întinderi pustii din Africa și Asia. Pământul țării noastre este cald și negru în

obține recolte îmbelsugate de grâu, secară, porumb, țesă soarelui, sfeclă de zahăr ș.a. Acest sol predomină cimpurile Munteniei, Olteniei, în nordul Moldovei, în Tisei, în sudul Banatului, în nordul și sud-estul țării — ținuturi care constituie grătarul țării noastre. Solurile fertile sînt și luncile: lunca Dunării, a Prutului, a Siretului, a Argeșului etc. Pământul luncilor fiind umed, în special culturile de legume, zarzavaturi și orez. Din anul 1948 a început să fie cultivat și bumbacul.

În regiunea de deal, solul (brun-roșcat și „pădsoi”) este prielnic culturilor de porumb, secară, cinapă, in, cartofi, iar pe coastele dealurilor nisipoase vișei de vie.

Reputația viticulturii românești a străbătut de mult dincolo de hotarele țării.
(În fotografie: aspect de la culesul strugurilor într-una din numeroasele și cunoscutele noastre podgorii — Panciu.)

Ținuturile Someșului, Irmaveilor și Alba Iulia sunt specializate în cultura merelor; Sibul în aceea a nucilor, Banatul, valea Someșului, Ținuturile Vileii, Gorjului, Argeșului, Muscelului Prahovei și Buzăului sînt cunoscute pentru prunii lor. Caisele și piersicile se cultivă bine în Dobrogea, dar și în cîmpia Dunării și a Banatului.

Podgoriile de deal de la Odobești, Irmave, Panciu, Basarab-Murfalavar, Cetari și altele s-au distins de mult un renume care a trecut departe peste hotarele țării. Măturile stau numeroasele medalii de aur și argint obținute de vinurile românești cu prilejul concursurilor internaționale.

Padurile, în special cele de stejar, lag și carpen îmbracă și ele povirșurile și platourile dealurilor.

În văile din regiunea muntoasă se cultivă secara, ovăzul, cartoful și mîl, iar pe colinele joase — prunul. Marea bogătie a zonelor muntoase o furnizează însă mînescile poduri de lag și comiere (brad, molid, pin) și întinsele pășuni cu lînele și pășuni grase care hrănesc milioane de oi și vite cornute.

Agricultura ocupă un loc de seamă în economia noastră națională: ea asigură în primul rînd hrana populației.

Zeci de mii de tractoare și combine pentru recoltatul cerealelor, pînease și alte numeroase mașini-unelte fabricate de industria socialistă brazdează în lung și în lat toate cîmpurile țării. Țărănimea mîntoasă, care a pus încredere pe calea arătată de partid — calea socialismului — transformă agricultura patriei noastre lucrînd pașnic după cele mai noi metode științifice și obținînd recolte tot mai bogate.

În raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tov. Gh. Gheorghiu-Dea la cel de al III-lea Congres al P.M.R. se arată că: „Procesul de transformare a agriculturii a cuprins aproape întreaga țărănire, care a urmat cu încredere calea arătată de partid — calea agriculturii socialiste. Cooperativizarea agriculturii este în linii generale înfăptuită.”

În Directivele celui de al III-lea Congres al P.M.R. sînt prevăzute numeroase măsuri care vor duce la ridicarea pe o treaptă și mai înaltă a agriculturii noastre.

Terminarea operei de transformare socialistă a agriculturii, dezvoltarea multilaterală și consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, înzestrarea agriculturii de către stat cu noi tractoare și mașini agricole, aprovizionarea cu cantități sporite de îngrășăminte și alte produse chimice vor crea în scurt timp un belșug de produse agro-alimentare.

Precum se vede, poporul nostru, condus de partid, este în stare să sporească continuu bogăția naturală a patriei roditor și să lucreze din patria noastră o grădina și nu înfloritoare, încărcată de roade cum n-a fost niciodată.

O altă importantă bogăție a solului României o formează livezile de pomi fructiferi și podgoriile de viță de vie. La patria noastră cresc numeroase specii de pomi fructiferi care dau fructe dintre cele mai gustoase și hrănitoare. Sporal producție de fructe se va realiza înzestrând unitățile viticole și pomologice cu mașinamente și prin extinderea lucrărilor agricole înaintate, precum și prin plantarea de pomi fructiferi foarte productivi.

Pădurile, venind al muntelui și dealurilor, înseamnă o parte din bogățiile noastre. Ele sunt o bogăție de seama a țării. Cu suferința de la război și cu lipsa de păduri de nepatrut.

În mare parte, pădurile de altădată le-au luat la culturile agricole, vite și livezile. Au fost usate și necăjite de război civil, din neglijența și nepăsarea guvernelor burghezo-monarhice și a exploatarea capitalistă lacome și coruptă. Ele au fost dezgăzite și supuse degradării și suprapădurii în care pădurea era elementul cel mai puțin și mai puțin. În regiunile Vrancei, Râmnicului, pe valea Ibrului și dealurile Birladului, munții Apuseni și în alte părți, caștile șterpe și pădurile erau aproape complet distruse.

În anul regimului de democrație populară statul nostru a întreprins o vastă acțiune de reînnoire a patriei noastre, de reînnoire și de exploatarea rațională a pădurilor. Astfel, un sector din suprafața țării este acoperită de păduri. Pădurile sunt o avere de mare preț a republiicii noastre. Ea oferă adăpostul lemn de construcție, de la traversele de cale ferată pînă la plăci de pentru mobilă, ea mai face, de la lemn de armatură pentru mină, pînă

la gingașele instrumente muzicale ce încântă auzul. Din lemnul pădurilor noastre se obține celuloza, necesară fabricării hârtiei. În același timp, pădurile dau un aport important pentru bugetul țării, lemnul din patria noastră fiind apreciat în foarte multe țări.

De aici decurg marile sarcini pe care le au organizațiile J.M. de a contribui la acțiunea de reînnoire și păstrarea pădurilor. În acest domeniu prin elanurile treburilor noastre s-au obținut frumoase realizări.

Bogăția animalieră (fauna)

În păduri, în munți, în Delta Dunării, în ape, în lunci, în câmpuri, în câmpuri de arături, în pășuni, pești pe care oamenii le vînză pentru hrană și pentru medicamentele lor.

În sporiș continuă a numărului animalelor apelor tinerețului este tot mai însemnat și calificat.
(În fotografie: un aspect de la o fermă zootehnică.)

În munții noștri trăiesc specii care se întâlnesc rar în Europa: capre negre, cerbi, riși, urși, viezi, vulturi, cocoși de pădure, pisici sălbatice etc. La poalele munților pe dealuri și în câmpi traversează lupi, vulpi, mistrețe, pisici și iepuri; pe malul apelor — vidre șaamul. Pășărilor de tot felul — cam 335 specii — străbat văzduhul. Același lucru împăratie a acestora e Delta Dunării. Unele specii sunt terneț aici; foarte multe însă vin din țările calde și la de rale și găsește refugiu pe sus sau înoată pe malul apelor închise între păpușuri.

Vânătoarea este mult practică în țara noastră. Pentru animalele specii de animale vin la noi și vânători de peste hotare. Vânătorii ca și celelalte una din bogățiile țării, pentru că el dă blănuri, piei și foarte adesea o hrană gustoasă. Cea mai importantă bogăție animalieră o constituie însă animalele crescute de om — animalele domestice.

În patria noastră cresc numeroase animale folosite de omului: vaci, porci, oi, cai, pasări de tot felul, insecte folosite ca albinele, viermi de mătase etc.

În anii puterii populare, datorită măsurilor luate de partid și guvern, șeptelul de vite a crescut an de an, iar calitatea raselor s-a îmbunătățit continuu.

La sfârșitul anului 1959, numărul bovinelor era de 4.450.000 de capete față de 3.717.000 în 1938, iar al porcilor de 4.300.000 față de 2.520.000. Numărul oilor era de 11.200.000 capete.

În Directvele celui de al III-lea Congres al P.M.R. se prevede că, prin asigurarea unei bogate baze hrănitoare și în primul rând a porumbului de siloz recoltat în tărâze de lapte-căscă, să se sporească considerabil numărul și să se îmbunătățească rasele de animale. Până la sfârșitul anului 1965 numărul bovinelor trebuie să ajungă la 5.800.000, cel al oilor la 13.000.000, iar cel al porcilor la 7.500.000.

Boate materiile ce se găsesc în interiorul pământului: gaze, cărbuni, petrol, sare etc., și care prin munca omului devin bunuri folositoare pentru el, contribuind la dezvoltarea și înflorirea vieții lui. Acestea sunt bogățiile subsolului.

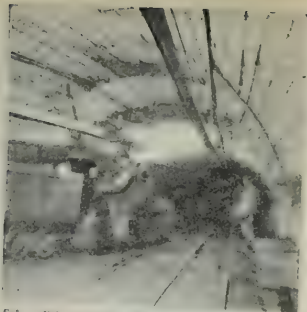
Subsolul României e bogat în nenumărate minerale care furnizează materiile prime necesare numeroaselor ramuri industriale create de poporul nostru în anii puterii populare. Aceste bogății sunt baza de dezvoltare rapidă a industriei și a agriculturii noastre. Este un fapt popular cunoscut tuturor. Republica Populară Română posedă zăcămintele bogate de petrol, cărbuni, sare, minereuri de fier și minereuri de cupru, zinc, cobalt, mangan, plumb, pentru industriile materialelor de construcție, precum și bogății minerale.

Țara noastră posedă întreaga gamă a cărbunilor naturali: antracitul, hulă, cărbunii brun, lignitul și turba.

Într-unul, hulă și cărbunii brun sunt cele mai bogate cărbunișuri care, până astăzi, au fost în mare parte de cărbuni — între 6500 și 9200, iar lignitul și turba sunt cărbuni inferiori care au puteri calorice mai mici.

Principalele bazine carbonifere ale țării sunt: bazinul petrolifer din Valea Jiului — reg. Hunedoara, bazinul Cărbunifer — în regiunea Bacău, pentru exploatarea cărbunelui brun, bazinele mari din Regiunea București — pentru exploatarea antracitului și hulă și bazinele mici din Regiunea Ploiești — pentru exploatarea lignitului la Cărbunesti și Rovinari, în Oltenia, în regiunea Ploiești — la Doicești și Filipești de Pădure; în Regiunea Autonomă Maghiară și altele.

Cărbunii brun au o importanță deosebită pentru economia națională a țării, deoarece din el se fabrică coșul

Sub capitaliști viața mînerilor din România era un infern. Azi, în locul galeriilor strîmte expuse oricînd la catastrofe — tuneluri spațioase, bine armate, iar în locul muncii extenuante, diverse mașini moderne. (În fotografie: în subteran la Lupeni.)

metalurgie, sau este folosit în cuploarele locomotivelor sau a termocentralelor electrice. Pentru coesficarea cărbunelui brun în vederea aprovizionării industriei siderurgice cu coșcioc, a fost construită la Hîrtoara o modernă uzină cocs-chimică.

Rezervele de cărbuni de care dispune țara noastră sînt considerabile, ele ridicîndu-se la sute de miliarde de tone.

În Directivele celui de al III-lea Congres al P.M.R. cu privire la planul de șase ani se prevede ca producția de

cărbune să ajungă la un nivel de 11,5—12,5 milioane tone anual.

Regimul democrat-popular a schimbat complet condițiile de muncă și de viață ale mînerilor.

În minele țării noastre se folosesc mașini moderne de lucru și transport, cărbunele, metode avansate de lucru, experiență și ajutorul specialiștilor străini, așa a dus la ridicarea producției și a nivelului de viață al mînerilor.

Așfel, prin introducerea pe scară largă a mecanizării, muncii de pînă la 1000 de metri adîncime în mine este mult ușurată. Nu mai sînt necesare echipamente grele, muncii de pînă la 1000 de metri adîncime în mine este mult ușurată. Nu mai sînt necesare echipamente grele, muncii de pînă la 1000 de metri adîncime în mine este mult ușurată.

În minele de la Marea Neagră plină mai ieri de huzur și muncă grea, astăzi sînt create de statul democrat-popular condiții excelente de odihnă și recreativă.

balneo-climaterice, unde se recrează sau își fac tratamentul medical indicat.

În ani putern populare s-au construit și pus la dispoziția mii de apartamente. Multe localități din Valea Jiului sînt aproape de nerecunoscut în comparație cu ce erau acum 10—15 ani.

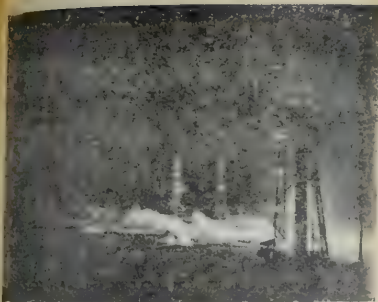
La Lupeni, Vulcan, Petrosani etc. au răsărit cartiere noi cu blocuri pentru mii de locuitori confortabili, amenajate cu toate cele necesare unei bune gospodării, iar în Urziceni s-a ridicat un oraș nou, modern, socialist. Mii de familii lor au astăzi posibilitatea să-și petreacă timpul liber la caminele culturale, teatrele și cinematografele din orașele lor. Găstugarii muncitorilor le dau astăzi posibilitatea să ducă o viață deplină și îmbelsugată.

Petrolul. O țesătură, care pornește din nord-vest și însoțește Carpații pînă aproape de Dunare, traversează zona în care se găsește și se exploatează petrolul. De dealurile nu prea înalte, cu spinarii lungi și ondulate acoperite cu livezi de pomi fructiferi și cufuri de cereale, apar pădurile de scinde ale căror schele străpung zăcașii și ale căror lumini par să arde în tîlcul locului în întinerea nopții.

Peștele secol și ze și zeapte din adîncurile pămîntului au lăsat negrișor: literei, iar prin conducte sau cisterne este transportat la rafinării. Aici „ușorul negru” — cum a fost denumit petrolul din cauza mișcării sale importante în economie — este transformat în benzină, în petrol lampant, în uleiuri și în multe alte derivate.

În ce privește petrolul, Republica Populară Romînă se situează printre cele mai mari producătoare de petrol de pe glob — a unsprezecea în lume și a doua în Europa (după U.R.S.S.).

În țara noastră extracția industrială a șteiului a început de mai bine de 100 de ani. Înainte vreme țărani ex-

În anii regimului de democrație populară și „Sireacă Oltenie” cum se spunea în trecut datorită înăpăierii economice, s-a trezit la o nouă viață (la fotografie: un peisaj nou pe meleagurile oltenesti — pădure de sonde petroliere.)

trăgeau șteiul cu ajutorul unor puțuri (ca cele de apă) și îl întrebuntau doar la ungerea osierilor.

Stăpîni petrolului storceau profituri urase de pe urma exploatarea nemiloasă a petriștelor. Burghizii, care au a cunoscut regimului petroliere în stăruirea englezilor, francezilor etc. În grana lor robescă și după stig imperialista au devastat și au scuturit zăcămintele. Exploatarea muncitorilor era crâncenă. Aceste vremuri au disparut, însă, o dată cu negura trecutului burghezesc. Petrolul — ca și toate bogățiile patriei — aparține azi poporului muncitor.

Local pe care îl ocupa petrolul în economia țării este de șut de însemnat. El a căputat în zilele noastre, importanță și mai mare, care îl ține în mână pe cea mai caldă și promițătoare energie, și din ce în ce mai mult, în război, a devenit. Prin trănire, el ține din petrol, pe care și din gazul de sare, ce se scurge din același zăcământ și din materiale plastice pe care nu le folosim încă în fibre artificiale pentru ăesături, cantele sănătoase, țesături etc.

Bogăția metalelor. Metalele au jucat un rol de secolă în viața omului încă din cele mai vechi timpuri. Același rol important îi au și astăzi, primul loc ocupându-l *metalele ferugine* (fierul și aliajele sale oțelul și fonta).

Fierul nu apare în natură așa cum îl vedem noi, este sub formă de zăcămint, fiind asociat cu

În unele din care se găsește întind se înfruntă.
De altă parte, în timpul de la Mureș (regina Baer)
și în 1808, p. Bona (la Bona), apoi în vedea și
regina Ploști. Aici, în regina Ploști, sunt lea
de păsă, în timpul și cele adevărate păsă de
as. Așadar, în timpul în care nu s-a respectat
în rinduri a pomilor.

Inmuntii nostri spre Pitesti si spre Oltenia, exista petrolele noastre, care ne damputreaza. Sa vad si unde mai este, mai zestre, resturile in mijlul culturilor de cereale sau prin vici; miltunul el de noi, drumuri re-
construite si chiar localitati interzicate de curand. In
canta si se duc ceretarii si suplete in am raga-
de social popular. In anii nostri saam desceput noi
cu o suta de milioane spre Pitesti si Craiova (la Tâmben, Bille)
sa se de scade cu o suta de milioane in ultimul an.

plănuirea lui este în primul rând un fapt psihic și spiritual, mai puțin fizic. Este o stare de fapt care se poate manifesta în diferite moduri, dar care este în esență o stare de fapt psihică și spirituală.

Asupra peştelui se face petrol (peste 11.000.000 tone) este în întregime produs în cadrul industriei petroliere, spre deosebire de ţările din care cele 6,5 milioane tone, care se produc în 1968, se prelucra numai 25 %, iar restul se exporta sub formă brută.

(în fotografie: elaborarea unei noi șarii de oțel la Combinatul metalurgic Hunedoara)

S-au construit pentru prima dată în țara noastră, alți de bogată în petrol, rafinării în Moldova — la Dărmănești și Onești.

Au apărut pe harta patriei noi centre industriale, așa cum sînt, de pildă, Săvinești, Onești și Victoria, care s-a creat și dezvoltat o puternică industrie chimică.

La „Ernst Thälmann” orașul Stalin, „Semănătoarea” și „Vasile Roșila”-Pucurești ele se produc tractoare și masini-unelte agricole atât de necesare marelui oper de transformare socialistă a agriculturii.

O contribuție prețioasă la opera de construire a patriei socialiste a adăugat și tineretul, care prin elanul, prin priceperea sa, sub conducerea și îndrumarea partidului a muncit și muncеște la valorificarea minunatelor bogății ale scumpei noastre patrii.

Prin activitatea depusă pe șantierelor naționale, în munca de zi cu zi, tineretul — condus de partid — a construit noi linii de cale ferată, a tăiat șosele, a lucrat la asanarea unor terenuri mlăștinoase, a dat agriculturii suprafețe întinse prin desțelenire, a muncit la împăduriri și a întreprins numeroase alte acțiuni patriotice.

O datorie patriotică a tineretului nostru este de a contribui mai departe la valorificarea tuturor bogățiilor. O grijă deosebită trebuie avută pentru păstrarea și îngrijirea monumentelor naturii, pentru păstrarea și dezvoltarea florei și faunei rare.

Tineretul trebuie să ia în păstrare și îngrijire frumoasele monumente istorice și de artă, create de-a lungul deceniilor de mintea mereu creatoare a poporului nostru.

Avem o țară minunată. Despre frumusețile și bogățiile ei s-a dus de mult vestea peste hotare. Cei ce ne-au vizitat au rămas uimiți de îmbinarea armonioasă a reliefului, de felul cum harnicul nostru popor muncește neobosit, zi de

zi, pentru construirea socialismului, pentru a face patria noastră în ce mai bogată și mai frumoasă.

În condițiile desăvîrșirii construirii socialismului în țara noastră, în fața întregului popor minunat se deschid perspective luminoase.

În sala saramă a organizațiilor U.T.M. este aceea se află tineretul în spiritul patriotismului înflăcărat, al dragostei neîncurmate față de patrie, față de conducătorul și îndrumătorul nostru — Partidul Muncitoresc Român — care ne călăuzește munca și lupta noastră pe drumul muncii și bunăstării.

Tineretul trebuie educat în spiritul dragostei și respectului față de oamenii muncii — constructori ai socialismului.

Tineretului — schimbul de miine al constructorilor comunismului — îi revine sarcina de cinste de a participa, sub conducerea partidului, cu elanul care-l caracterizează, la dezvoltarea și înflorirea neîncetată a Republicii noastre dragi.

TEME PENTRU DISCUȚII

1. Ce înțelegem prin cuvântul patrie? Care sînt îndatoririle noastre față de patria noastră socialistă?
2. Care sînt valorile Republicii Populare Romîne?
3. Care sînt sursele patriei noastre: munți, dealuri, câmpuri, ape?
4. Descrie originea poporului român și a limbii sale.

II

1. Care sînt principalele bogății ale solului și subterane, care contribuie cel mai mult la dezvoltarea țării noastre? Cum trebuie să se foloseze acestea și cum să se păstreze?
2. Sarcinile ce revin tineretului pentru continuarea valorificării bogățiilor patriei noastre.

Bibliografie

Pentru cursanți

- Gh. Gheorghiu-Dej: *Raportul prezentat la Congresul al II-lea al P.M.R.*, E.S.P.L.P., 1956, pag. 80-89.
- Gh. Gheorghiu-Dej: *Raportul prezentat la Congresul al II-lea al P.M.R.*, E.S.P.L.P., 1956, pag. 80-89.
- Geo Bogza: *Atlasul geografic al Republicii Populare Romîne*, Editura tineretului, 1954.

Pentru propagandiști

- • • • • *Atlasul geografic al Republicii Populare Romîne*, Editura tineretului, 1954.
- • • • • *Atlasul geografic al Republicii Populare Romîne*, Editura tineretului, 1954.

Bibliografie literară facultativă

- Al. Vichitoș: *România pitorească*, Editura tineretului, 1958.
- Geo Bogza: *Țara de piatră*, E.S.P.L.A., 1956.
- • • • • *Scrisorile noastre despre frumusețile patriei*, Editura tineretului, 1956.
- Tr. Coșovei: *Farmecul genezei*, Editura tineretului, 1956.
- Horia Liman: *Hotarul soarelui*, Editura tineretului, 1958.
- V. Cabulea: *Culegătorii de aur*, Editura tineretului, 1958.
- V. Nicușor: *400 de zile în orașul flăcărilor*, Editura tineretului, 1956.

CIND RAMURI S-APLEACA

de EUGEN FRON

Cind ramuri s-apleacă toşind tremur,
Bătute de vîntul noptatic,
Îţi simţi răsufierea, pînînt mînunar,
Sărutul adînc, de iăratie.

Şi-mi pare c-aud depărtările cum
Se-adună din valuri de stele;
Din zări fermecate în suflet v-adun,
Comori ale patriei mele.

Miresme de codru coboară din munţi
În şesuri cu holdele coapte;
În bolta pe umeri Carpaţii cărunţi
Şi Dunărea spune-gă-n noapte.

În zări şantierelor noi se lînce,
Semeţe cetăţi de lumină;
Şi cîntec s-aude şi avon înieresc
Şi luna de ramuri s-anină...

Şi-mi pare că văd pe la geamuri lucind
Lucerul bistritei noastre...
Din zări fermecate la piept vă cuprind
O vremea de lupte marelui!

Ştiu bine ca-n latinecul serii lirzii,
— Prieteni din țara întreagă —
Simţi că şi mine ce-nseamnă să fii
Om liber, în patria dragă.

Noi țerța prea mare să cazi apărînd
Asemenea vremuri-minune,
Căci nu are omul nîmca mai slînt
Decît libertatea, pe lume.

PATRIA

de MIHAI BENIUO

Ce-i patria? — Durerea mea de-acum
Că ninge greu în plină primăvară,
Că zace floarea de cireș pe drum,
Că multe boabe n-au să mai răsara

Ce-i patria? — Nădejdea că ogorul
Muncii cu rină și cu lăcșină
Va bucura cu roade arătorul
Că vom avea-n hambar cu prisosință.

Ce-i patria? — E faptul că te bucuri
De tona de cărbune peste plan.
Ori te-ntristezi cînd nu-s pe viță struguri
Și-adăști să vină cu beșug alt an.

Ce-i patria? — E Dunărea albastră,
E Bărăganul, Munții Apuseni,
E lupta de milenii, lupta noastră,
Romini și neromini, dar pămînteni.

Ce-i patria? — E singele vărsat
De mîi și mîlloane de eroi,
Din orice colț de țară, orice sat
Și oriicare casă de la noi.

Ce-i patria? — Eșl dumeata și eu
Și toți acei ce sînt cu noi de-o seamă,
Și gata sînt să sară cînd e greu,
Cînd patria s-o apărăm ne cheamă.

Ce-i patria? — E pasul apăsător
Cînd trec, trec rînduri-rînduri muncitorii
Cu steagul roșu-n vînt desfășurat
Duși de partidul nostru spre victorii.

Muzica de IOAN D. CHIREȘ

Trăiască Republica, patria dragă,
Puternică-n lagărul păcii unit !
Cu brațele noastre clădim lericirea
Pe drum de victorii, conduși de partid. } bis

Retren...

References

Modesto marcato

Ma - rei pà mmi al pà tre, u - bi - te, De
De - u - bi - ter l'è - tu - lu - mi nat lu
- al o po - na lu cu vir te, l'u
refren
De - u - bi - ter l'è - tu - lu - mi nat lu
- al o po - na lu cu vir te, l'u
cresc. molto
De - u - bi - ter l'è - tu - lu - mi nat lu
- al o po - na lu cu vir te, l'u
- dusi de - u - bi - ter l'è - tu - lu - mi nat lu
- al o po - na lu cu vir te, l'u

ȘTIINȚA ȘI RELIGIA. SARCINILE ORGANIZA-
ȚIILOR U.T.M. PENTRU RĂSPÂNDIREA CON-
ȘTIINȚELOR ȘTIINȚIFICE ȘI DE CULTURĂ ÎN
ROMÂNIA ÎN RÂNDURILE TINERETULUI

- Ce este știința și în ce constă forța ei de nevinovăție.
- Cunoașterea științifică — singura cale de înțelegere a naturii.
- Marxism-leninismul — singura explicație științifică a fenomenelor sociale.
- Ce este și cum a apărut religia.
- Religia — arma ideologică în mâinile claselor exploatare.
- Raspindirea cunoștințelor științifice și de cultură generală în rândurile literetului — sarcină de mare însemnatate a organizațiilor de bază U.T.M.

De-a lungul existenței sale milenare, omul a dus o nesfârșită luptă pentru a cunoaște și supune natura în folosul său. În această lăstare a științei s-au născut și au dezvoltat unele și-a pus nenumărate probleme: unele în legătură cu necesitățile zilnice de hrană, îmbrăcăminte și celelalte lucruri trebuincioase; altele, în legătură cu rostul său pe Pământ, cu felul în care a apărut și a evoluat omul, cu sensul existenței lui în lume și a activității sale în lume. În perioada veche pe Pământ, omul a reușit să obțină unele din lucrurile care omul le-a obținut cu ajutorul științei. I-au ajutat să supune în folosul său unele fenomene ale naturii și să-și asigure astfel viața și bunăstarea. În perioada medievală, răspunsurile fantastice, neadevărate, date de religie au frânat întotdeauna cunoașterea fenomenelor naturii și societății, au abătut pe oameni de la calea luptei pentru o viață mai bună. Între știință și religie a fost și este o opoziție de neapărat. Religia și omul se opun unul altuia.

Religia a apărut pe o anumită treaptă a dezvoltării societății omenești, în crînduirea comunei primitive, în care nivelul dezvoltării forțelor de producție era extrem de scăzut. Simțindu-se dominat de anumite fenomene ale naturii, de care depindeau în mare măsură hrana, adăpostul și chiar viața sa (ca, de exemplu, soarele, ploaia, pădurea, pește, tunetul), tribul primitiv a început să creadă că există un Dumnezeu care nu le putea controla singur, ci avea nevoie de ajutorul unor ființe intermediare, care erau numite spirite. Astfel, oamenii au început să creadă în existența unor ființe intermediare care ar fi reprezentat Dumnezeu în fața oamenilor. Mai tîrziu, aceste ființe intermediare

Omul s-a trîns primul manager în spațiul cosmic. Științii sovietici s-au situat și în acest domeniu în fruntea științei mondiale, reperând victorii epocale.
(În fotografie: Stația automată înregistrare sovietică, fotografînd partea vizibilă a Lunii.)

altele pe care nu le putem cuprinde aici, dovedesc că știința sovietică se află în avangarda științei mondiale. În multe domenii primul loc în lume.

Datorită condițiilor excepționale create de partid și guvern, succese de seamă s-au obținut și științei și tehnicii în patria noastră. Oameni de știință și tehnicienii au

altele care măsoară valoarea lor științifică și tehnică. Aceste succese ale științei sovietice s-au obținut datorită prestigiului Uniunii Sovietice pe plan internațional, datorită înțelegerii de stat a rolului științei și tehnicii în dezvoltarea societății.

În țările bogate și se dezvoltă diferitele ramuri ale științei și tehnicii în strînsă legătură cu sarcinile construcției socialiste. O mîndrie a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și oamenilor de știință din țara noastră o constituie astfel de obiective realizate în ultimii ani ca: uzina cosmo-

Humedoara, fabrica de fire și fibre sintetice de la Săvinești, uzinele chimice în construcție de la Onești-Borzești etc. Realizări de seamă s-au obținut în domeniul matematicii, fizicii, chimiei, biologiei, medicinei etc. În țara noastră, ca și în celelalte țări socialiste, toate cerceririle științei și tehnicii sînt puse în slujba ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Cunoașterea științifică — singura cale de înțelegere a naturii

Știința îi dă omului posibilitatea să afle adevărul despre lumea înconjurătoare. Încă din cele mai vechi timpuri, călătorii luminați au căutat să explice în mod științific diferitele fenomene din natură. Împotriva lor s-au ridicat reprezentanții celor bogați, ai claselor exploatare, care dăduseră un rol de seamă il abia avut reprezentanților bisericilor. În ciuda prigoanei la care a fost supusă știința, ea a rămas totdeauna o biruitoare. Un pas important pe calea cunoașterii lumii înconjurătoare, pe calea zdrobirii dogmelor religioase l-au reprezentat cercetările cu privire la modul în care s-a format planeta noastră, la condițiile în care a apărut omul pe planeta noastră.

de ani lumină¹ se află alți sori, alte stele, care se mișcă potrivit legilor obiective de mișcare a materiei. Cu ajutorul radiotelescoapelor, astronomii largesc necontenit cunoașterea regiunii cunoscute din Univers, dobândesc informații despre regiunile exterioare Galaxiei noastre. Nădărnici sunt căutările bariere ale Universului. Nădărnici în cercetările astronomiei nu au înflorit „lăcașul lui dănuțean”, „lăcașul” al tuturor lucrurilor despre care vorbesc legendele religioase și pălăndind, în studierea proceselor care au loc pe pământ, în cer și în spațiu, ca și în cercetarea proceselor de formare și transformare a materiei, oamenii de știință au descoperit numai materia în mișcare și schimbare și în formare.

Pe baza descoperirilor științifice s-a demonstrat că toți astrii cerești sînt alcătuiți din aceleași elemente chimice din care este alcătuit și Pămîntul.

Și acum să punem o altă problemă: oare lumea este eternă și veșnică? Sau a fost creată de cineva? Teologii și filozofii au încercat să afirme că tot ceea ce există e „opera” unui „creator”, că are un început în timp, rădăcină în trecut.

Știința dovedește că lumea în întregul ei este eternă, a existat dintotdeauna și va exista întotdeauna, este veșnică și eternă în timp și spațiu.

Știința dovedește că lumea nu are nevoie de un creator și de o creație.

Știința spulberă ideea creaturii lumii din nimic, care sînt la baza concepției religioase de creație.

Știința dovedește că lumea este eternă și veșnică, că ea este veșnică și eternă în timp și spațiu.

Știința dovedește că lumea este eternă și veșnică, că ea este veșnică și eternă în timp și spațiu.

Știința dovedește că lumea este eternă și veșnică, că ea este veșnică și eternă în timp și spațiu.

Știința dovedește că lumea este eternă și veșnică, că ea este veșnică și eternă în timp și spațiu.

Știința dovedește că lumea este eternă și veșnică, că ea este veșnică și eternă în timp și spațiu.

Le dă altceva. Materia este veșnică și în mișcare și în schimbare. Astronomia arată că toate stelele se potrivește în nori de praf și gaze și surse, în timp ce altele se potrivește „sub ochii noștri”. Savanții sovietici Ambarzumian și Iesenkov au descoperit astre care sînt în mișcare și în schimbare milioane de ani (ceea ce înseamnă foarte puțin pentru lumea cosmică). Dacă Universul ca atare este nemărginit în spațiu, nu are început și nici sfîrșit în timp, în schimb toate corpurile cerești, stelele și planetele², toate sînt în continuă transformare — sînt mărginite în spațiu și au un început în timp. Aceste fenomene, aceste transformări la scară cosmică se petrec în mii de miliarde de ani.

Problema originii planetelor, deci și a Pămîntului, se mai află în centrul cercetărilor științifice. După ipoteza savantului sovietic O. Schmidt, Soarele în mișcarea sa a captat, a prins în jurul său roiuri de materie cosmică și s-a imprimat o mișcare de rotație în jurul său. Antrenați într-o asemenea mișcare, meteoriții mai mari i-au atras pe cei mai mici și s-au condensat în așa fel, încît, în urma acestui proces, s-au format planetele de azi. Pămîntul s-ar fi format astfel din particule solide, reci, care s-au încălzit ulterior datorită anumitor procese fizice (dezintegrare radioactivă). Apoi ar fi urmat răcirea soarelui Pămîntului, ridicarea la suprafață a rocilor mai ușoare, activitatea vulcanilor, formarea munților, inundații uriașe și așa mai departe, procese care au avut ca rezultat înfățișarea de azi a planetei noastre, formarea Pămîntului, ca și a celorlalte planete, este un proces natural, al evoluției de miliarde de ani a materiei, și nu este nicidecum creația unei forțe supranaturale.

¹ Stelele sînt niște uriașe globuri fierbinți și luminoase, astăzi soarelui nostru, a căror strălucire răzbată depășește în spațiul cosmic. Planetele sînt astri reci și întincați, fără lumină proprie.

Să înmărcăm o altă problemă: apariția vieții și a omului pe Pământ. Tot așa ca și în problema lorzării, Universului, legenda biblică despre Iehovă și aparul vieții și omului pe Pământ este total și categoric desumnilă de faptele descoperite de știință. **Știința arată că toate speciile de plante și de animale au apărut dintr-o dată în forma lor de astăzi, și au avut o perioadă de dezvoltare foarte îndelungată.**

Istoria apariției și dezvoltării vieții pe Pământ, a fost treaptă cu mai înaltă este omul și societatea omenească, e studiată de mai multe ramuri ale științei.

Să vedem, în cele pe scurt, cum ne învață știința că a apărut viața pe Pământ.

Prin viața vieții se înțelege aparul din materia fără viață datorită unei anumite substanțe chimice în anumite condiții fizice. Aceste condiții erau deosebit de simple și nu puteau să varieze în cadrul liber. Ele aveau o altă caracteristică de simplă. Dar atunci se pune întrebarea: dacă a fost așa, cum s-a putut exista pe Pământ o varietate atât de mare de plante și de animale simple, cum au apărut apoi toate celelalte? Nu este alta vorba minunată de faptul că natura care a apărut pe Pământ erau mai mari, de înălțime mai mare decât animalele, și o structură internă mai complexă decât animalele, datorită schimbării condițiilor de viață înaintea și adaptarea viețuitoarelor la aceste condiții. Cum se explică apariția tuturor speciilor de animale și, cîndva, în trecutul îndepărtat, nu existau?

În urmă cu un secol, înainte om de știință Charles Darwin a scris despre această întrebare: „Să înțelegem că omul, pe lângă toate animalele, are o trăsătură deosebită, și anume că el este rezultatul unei evoluții care a durat o perioadă foarte lungă de timp. **Trebuie să fie fost nemdsurat**

de mare.” Nu exista speci care apar din nimic, dintr-o dată, spontan. Știința a dovedit că plantele care se găsesc astăzi au în trecutul îndepărtat strămoși cu totul diferiți; schimbându-se clima și, o dată cu aceasta, condițiile lor de existență, dintre plante au rezistat numai cele care s-au putut adapta la noua condiție de mediu, restul au pierit. Absența schimbării se produce de la un an la altul, însă numai un singur experimentat le poate sesiza. Înainte planta își aranja sarcina la înmulțire, dar nu toate semănțele încolesc și nu toate care încolesc ajung la maturitate. Vor medita mai semănțele care s-au înmulțit și care s-au înmulțit din nou, ceea ce se adaptează la condițiile de climă și la viața. Această alegere (selecție) naturii a celor mai buni și a celor mai răi, a celor mai slabi are ca rezultat în lumea plantelor și a animalelor.

Rămânând numai în viața doar exemplarele cele mai rezistente, ele se vor deosebi după câteva generații de strămoșii din care s-au născut. Este aceasta ceea ce aparul selecției noi, din ce în ce mai înzestrată în lupta cu natura. Acest proces a fost denumit de Darwin *procesa de selecție naturală*. Prin el se explică transformarea speciilor, de la viața pe Pământ.

Pe scara viețuitoarelor, omul a apărut cel mai târziu. Omul este ființa cea mai dezvoltată, cea mai civilizată, cea mai bine înzestrată de natură. Să vedem însă ce face celălalte viețuitoare, omul produce unelte cu ajutorul cărora el simțge natura celelalte animale și, în același timp, Pământului polruil nevoilor sale. **O caracteristică proprie omului omului, în afara de procreare, este că el este cel care munca, este gândire.** Spre deosebire de toate celelalte animale, omul este o ființă înzestrată cu capacitatea de a gândi. Omul își exprimă gândurile pe cuvinte, prin vorbire, cu ajutorul limbii. În afara limbii nu există gândire.

naie concluzii ale științei marxist-leniniste despre societate este aceea că rânduilele sociale nu sînt veșnice, că societatea capitalistă este inevitabil sortită pieirii. Cîm sînd legile de dezvoltare a societății și acționind după cerințele acestor legi, oamenii mupcii, conduși de partidul marxist-leninist, obțin victoria în revoluția socialistă și construiesc societatea care asigură tuturor oamenilor o viață cu adevărat liberă, îmbelsugată și fericită pe pămînt — societatea comunistă.

Clasa muncitoare, clasa cea mai înaintată a societății revoluționară pînă la capăt, este cea mai interesată în cunoașterea și răspîndirea adevărului, în lămurirea unei vii mai bune pentru oamenii muncii. Ea este de aceea potrivnică misticismului, înăprierii și oricărui superstiții. Patrundera în masă a științei, a învățăturii marxist-leniniste și combaterea misticismului contribuie la luminaarea oamenilor muncii și, prin aceasta, îi ajută în lupta împotriva orăduirilor exploatare și, mai ales, în lupta pentru construirea socialismului.

• • •

Lupta împotriva superstițiilor și misticismului are o vechi tradiție în țara noastră. Răspîndirea cunoștințelor științifice despre natura începe să aia o tot mai mare dezvoltare în condițiile economice și social-politice de la sfîrșitul veacului al XVIII-lea și primele decenii ale veacului al XIX-lea. „Multe prejudecăți născute de ignoranță au pierit înaintea lunii și a cunoștințelor pozitive”, spunea în această perioadă Gh. Asachi, care, alături de Gh. Lazăr, Ion Ghica și alții a adus o însemnată contribuție la răspîndirea științei în Țările Românești.

Marele nostru gînditor din secolul trecut Ion Ghica, militînd pentru răspîndirea cunoștințelor științifice, seria că prejudecățile mistice „... au fost și tot mai sînt încă un mare mîncat al progresului și al civilizației: știința se luptă ne-mecat în contra lor și caută a le doborî. Multe din aceste false credințe sînt numai creațiunea interesului și umbră-tinea unor caste care le-au împlinit în urma multumii cu scop de a o domina”.

Unul din popularizatorii de seamă ai cunoștințelor științifice, reprezentant al adeseiului din țara noastră, a fost filozoful materialist Vasile Conta. Acesta seria: „A zice că religia poate coexista și prin urmare poate fi combătută (impacată — n.n.) cu știința este tot atît de absurd ca și a zice, de exemplu, că se pot concilia astro-nomia cu be, care zice că Soarele se învîrtește în jurul Pămîntului, cu astronomia modernă, care zice că Pămîntul se învîrtește în jurul Soarelui.”

În sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, materialii Gheorghe Stătescu, Stefan Mihallescu, Bogdan G. Br. Stătescu, dr. Romanu și alii alți oameni de știință ai țării noastre s-au străduit să popularizeze descoperirile științifice și să e combată superstițiile și prejudecățile mistice.

În momentul cîm de știință doctul Vasile Babșu spunea în 1925: „Credința reprezintă un grad inferior în dezvoltarea inteligenței, și în mîncat un caz nu e del în alt caz, de se nealodurările care mîncat credința și știința și care ar trebui eliminate din viața și din conștiința lui cîmna pretinde că educația și știința să se lupte cu minunile absurde ale ei.”

În anii puterii populare, organizînd și conducînd poporul nostru muncitor pe drumul lăuririi unei vieți noi, partidul a acordat și acordă o deosebită atenție ridicării nivelului cultural și științific al oamenilor muncii, răspîndirii în-

noaselor idei ale marxism-leninismului în masă, idei care în înălțăse și călăuzesc în luptă și muncă de dezvoltare a societății socialiste. Partidul nostru pornește de la faptul că înclădarea exploatarea omului de către om, a omului de asupritoare și nedrepte, a înăpoiern economice și a lipsei de cultură, răspindirea marxism-leninismului, adăparea, dezvoltarea științei, constituie condiții de bază pentru eliberarea omului de toate secolele misticismului, dându-i posibilitatea să-și pună toate capacitățile sale în slujba lăurii vietii noastre socialiste.

Succesele de însemnătate istorică obținute de naștrii noștri, victoria socialismului în țara noastră, creșterea puternică a forțelor de producție din industrie și agricultură, îmbunătățirea necontenită a nivelului de trai — toate ale muncii și luptei lor de zi cu zi, conduse de partid al exploatării pe scară tot mai largă a cuceririlor științei și producției — prezintă și mărețele perspective deschise în planul pe termen și de seclă planului de perspectivă pe 15 ani — toate acestea sperese oamșii încrederea că în țara noastră în lăurii lor creatoare, îi conving că îmbunătățirea și înăpuietarea trandei depind numai și numai de muncă lor, călăuzită de învățăturile științei, de învățătura marxist-leninistă. Toate acestea, în strinsă imbinare cu muncă pe termen și de seclă de partid, de stat și de organizații de obște, creează condiții favorabile pentru eliberarea omului de toate secolele de canem de prece de canem mistice și superstițiale înăpuietate de la vechia creație bazată pe exploatare.

În înălțurarea prejudecăților mistice, un rol de cea mai mare însemnătate îl are răspindirea cunoștințelor științifice și totodată — înlăturarea cauzelor și condițiilor care au dus la apariția religiei.

Energia atomică este o descoperire grandioasă a minții omenești în țara noastră lăura nucleară a luat o mare dezvoltare în ultimii ani, fiind pusă în slujba lăurii omului.
(În fotografie: reactorul atomic construit cu ajutorul Ununii Sovietice.)

Asupra problemei originii religiei s-au dat aprinde dispute. Dar numai marile desculturi ale clasei muncitoare, Marx, Engels și Lenin, aplicând materialismul dialectic și materialismul istoric la studiul istoriei religiei, au dat o explicație științifică originii religiei.

Religia nu a existat dinlotdeauna. Ea s-a ivit pe o anumită treaptă a comunei primitive. În acele timpuri străvechi, omul trăia aproape în stare de salbătarie. În peltile de carne omul reușea să si gătească hrană erau foarte rare. Omul primitiv trăia din culesul fructelor, vânătoare sau pescuit. Animalele pe care le vâna se vedeau în tot locul mai morți, mai vii decât el. Calamitățile naturale — inundațiile, furtunile, furtuna — îl amenințau neincet, bolile îl secerau.

Era și firesc ca în acele vremuri îndepărtate, în fața furtunii, cutremurele, ploara, revărsările de ape, de care cauza omul nu le cunoștea și împotriva cărora nu putea face absolut nimic, să-i apară ca niște forțe mistice, supranaturale. Neputându-l înfrân în fața acestor forțe naturale lui, făcându-l pe omul primitiv să creadă că ele ar avea conștiință, că ar gândi asemenea lui, că ar avea o putere de neînving.

Atunci culesul fructelor, că și vânătoarea sau pescuitul făceau din omul primitiv un animal în pericol, în situație favorabile sau nefavorabile, de care depindea viața lui. Omul primitiv, din cauza pe lângă că îl se părea că el era în stare de salbătarie, la nenumărate primejdii, până la urmă nici nu-i asigurau o hrană permanentă sau un adăpost împotriva frigului, a furtunilor și a altor stihii ale naturii.

În perioada comunei primitive pe suprafața pământului distanțele mari dintre de grupuri erau relatate de colaborare

reciproce dintre diletele grupuri omenești și făceau în stare de dependență și de neputință a omului în fața naturii să fie și mai accentuată, iar lupta lui cu natura, în vederea asigurării existenței, și mai grea.

În aceste condiții istorice au apărut primele concepții religioase și ele reprezentă o oglindire fantastică, denaturată a relațiilor omului primitiv cu natura și a relațiilor reciproce între oameni. Acest lucru este dovedit de conținutul primelor concepții reprezentări și ritualuri religioase din această perioadă.

Una din primele forme ale cultului religios, dar caracteristică tuturor religiilor, chiar și religiilor contemporane, este magia. Magia are la bază credința în posibilitatea de a provoca diferitele efecte prin intermediul unor acțiuni vrăjitoresci, fără nici o legătură de fapt cu rezultatul urmărit.

La triburile primitive din Australia, de exemplu, a căror concepție principală era vinătoarea, exista obiceiul urmării înainte ca bărbatul să plece la vânătoarea de canguri, să desenau pe nisip figura unui cangur și executau în jurul ei dansuri rituale, aruncând în același timp cu săbițele în ligăza desenată. Prin acest obicei ei urmăreau să-și asigure succesul la vânătoare. Bineînțeles că în realitate asemenea practici cu caracter fantastic, religios, nu puteau să exercite nici o influență asupra vinătoare. Între cele două fapte nu există nici o legătură în alara legătură din mulțimea oamenilor.

Rămășițele unor asemenea obiceiuri mai există și în zilele noastre. De pildă, rugăciunile, adresate de unii oameni în apăsări în vederea realizării unui scop (însănătoșire, îmbinare într-o acțiune etc.). S-au și mai clar reiese acest lucru din exemplul pe care l-am dat pe ocazii organizate în trecut pentru a cheta ploaia în zilele de secetă. Ce rezultat au asemenea obiceiuri primitive so-

primitive și apariția societății împărțită în clase dușmane, în exploatare și explorați.

Apariția claselor sociale dușmane și a statului, sub forma monarhiilor despote, în urma descoperirii focului, primitiv, constituie baza apariției și răspândirii credinței în ființă singură deosebită: *monoteismul*.

Înspirați de felul de organizare al monarhiilor, oamenii s-au imaginat că și „în cer” ar exista un deosebit stăpân absolut al totului (în forma despotilor de pe pământ care ar fi încreștinați de o multitudine de stăruitori care sunt mai mari (asa cum domnitorii erau încreștinați de vase de curtenți etc.). Cu exemplul bun poate fi dat în spiritul ideii că nu Dumnezeu a creat pe om, ci oamenii l-au creat pe Dumnezeu!

La rând cu s-au căsătorit conceptele religioase în mintea oamenilor primitivi, din reputația acestora de a se lupta cu forțele naturii, din neînțelegerea și frica pe care o simțeau în fața lucrurilor fenomenice naturale și sociale. Căci oamenii s-au îngrijorat: „Orice totuși nu este altceva decât oglindirea faptelor în mintea oamenilor a faptelor existente care domnesc în lume de toate zilele, o oglindire în care faptele fenomenele sau faptele naturii sunt cele care au dobândit în primul rând o astfel de oglindire, fiind astfel cunoscutul de către oameni, la deosebirea popoare, pentru că au din ea și ce mai variate și mai pestrițe... Dar când o treacă a fi în fața a tuturor de faptele naturii și faptele sociale, care în general le sunt tot atât de străine oamenilor și le stau tot atât de neexplicabile în fața, de nemurind și de aceea: oamenii au căutat naturalu, cu înseși faptele naturii. Faptele au fost în care se reflectau la înțelesul cum a faptele istorice ale naturii ca faptele astfel atribuite și ele s-au devenit reprezentante ale unor forțe istorice.”¹

¹ F. Engels: *Anti-Dühring*, ed. a III-a, E.S.P.L.P., 1955, pag. 350.

Asadar dacă în condițiile societății primitive religia s-a născut datorită neputinței omului în fața forțelor naturii, în societățile în care exista clase exploatare (sclavagismul, feudalismul, capitalismul) ea se menține și găsește teren fertile de dezvoltare mai ales datorită *suferințelor sociale, existenței exploatareii omului de către om*.

Viața sclavului depindea de voința proprietarului de sclavi. Acesta putea să-l pună la muncă foarte grele, să-l tase nemulțumit sau să-l omoreze oricând voia. Viața țărânului răbăg depindea și ea de voința marelui, care-l exploata până la sânge. În capitalism, viața oamenilor nu mai este expusă la vicisitudinile neasteptate care decurg din acțiunea erba a legilor de dezvoltare a societății capitaliste. Cei care muncesc trăiesc mereu cu frica fața de ziua de mâine, frizele economice, somajul, războaiele amenință și un viitor pas cu pas, ca un bier neînduplecat, pe oamenii muncii.

Analizând cauzele religiei în societatea capitalistă, Lenin scria: „*Oglinzirea socială a marelui murdărie, apăsător neputință completă în fața forțelor care ale naturii, mulu, care primumente omului muncitor de rând și de de ceas de ceas suferențe de o mie de ori mai îngrozitoare, chinuri de o mie de ori mai enigmatice decât de toate curențele care ies din comun, cum sint războaiele, curențele etc. — iată cea mai adâncă rădăcină a religiei în vremurile de azi.*”

Credința în supranatural, în rău, în „demoni de apă” etc. este felul în care claselor stăpânitoare, de orice era în lume, au căutat să-și explice și să-și explice înțelesul de clasă al cauzelor muncii, faptele religioase, așa cum scria Marx, în felul de apă purtătoare.

Statul claselor exploatare se folosește în mod constant de conștiința materială, dar și de mișcările de suferință spirituală pentru a întărîna înțelesul de clasă.

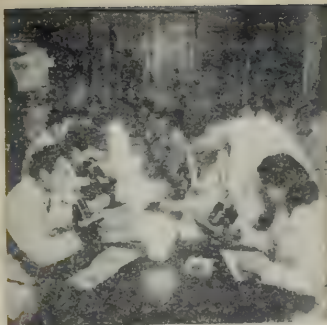
oamenii pe pământ, între exploatați și exploatați. A chema la înfrățirea tuturor oamenilor înaintul societății însemnează pe exploatare însemnează a înșela pe oameni muncii, a îngreuna unirea lor în lupta pentru eliberare, a-i condamna la robie veșnică. Ce fel de înfrățire poate fi între moșterul ghilțuit și țărânul sărac lipsit pământului? Ce fel de egalitate poate fi între muncitorul care trudește zilnic pentru a-și câștiga ● lea de mizerie și capitalistul care nu muncește, dar își însușește aproape întregul rod al muncii altora?

Experiența practică a luptei de clasă l-a convins pe oamenii muncii că adevărata înfrățire și egalitate pe pământ nu se poate dobîndi prin împăcarea cu clasele exploatare, sau prin supunerea față de ele, ci numai prin lupta de clasă împotriva acestora, prin răsturnarea lor de la putere, prin înlăturarea proprietății capitaliste asupra mijloacelor de producție și instaurarea relațiilor de producție socialiste.

RĂSPINDIREA CUNOȘTINTELOR ȘTIINȚIFICE ȘI DE CULTURA GENERAȚIA ÎN RINDIRILE TINERILOR — SARCINA DE MARE ÎNSEMNAȚIE A ORGANIZAȚIILOR DE BAZA U.T.M.

După cum religia nu a existat dintotdeauna și a apărut pe o anumită treaptă a dezvoltării societății omenesci, tot așa ea va dispărea pe o altă treaptă a dezvoltării sociale. Dispariția religiei va fi rezultatul dispariției cauzelor și condițiilor care au dus la apariția și menținerea ei, rezultatul educării maselor în spirit științific.

În marea noastră patrie de către clasa muncitoare, în țara noastră s-au realizat condiții pentru ca oamenii muncii să fie treptat eliberați de sub influența dăunătoare a președeaților noastre și a superștărilor de tot felul. Construcția cu-

Întreținut este înșelat de cultură, știință și tehnică. În anii noștri au fost create condiții minunate de studii și cercetare pentru tinăra generație.

succes a bazei economice a societății, la răsturnarea și lichidarea claselor exploatare, răsturnarea și lichidarea regimurilor capitaliste și a regimurilor staliniste în mase, epocalele schimbări de natură socială și porane, munca uriașă de culturalizare a masei, de statul democrat-popular, sub conducerea partidelor comuniste, au avut și au ca urmare schimbări însemnate în gândirea și în atitudinea oamenilor muncii. Se înru o nouă atitudine față de muncă, față de învățare, față de stat, care pentru prima oară este muncesc. Se înlătură, treptat, din conștiința și din muncii ideile înapoiate despre lume și societate, care au mulți oameni ajung să înțeleagă just ceea ce se petrece

jurul lor. Simțământul de teamă și de neputință care stăpânea pe oamenii muncii în timpul regimului burghez-muncitoresc este înlocuit cu încrederea în propriile forțe, în putința de a-și face lauri prin munca lor o viață nouă.

„Viata — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român — arată ce forță reprezintă conștiința tot mai înaltă a oamenilor muncii, identificarea lor cu interesele generale, încrederea lor în viitor, hotărârea lor de a-și aduce contribuția la victoria deplină a socialismului. În micii o țară capitaliste, oricât ar încerca apologeții capitalismului să deghizeze regimul de exploatare în „capitalism popular” sau „stat al bunăstării generale”, nu este cu putință o asemenea încredere plină de entuziasm, abnegatie, spirit nepăzaruș, de motivație ca aceea pe care o desăvârșeau zece și șase ani de luptă dinaintea uzinelor și minele noastre, șantierelor, gospodăriilor colective, gospodăriilor de stat.”¹

Dar tradițiile, obiceiurile rămase de la vechea societate, prejudecățile mistice și superstițiile nu dispar de la sine, prin porunci, legi sau decrete administrative. Eliberarea oamenilor muncii de sub înăbușirea ideilor înăpăinate nu se poate debanda de la o zi la alta. Ea poate fi adaptată, în primul rând, prin atragerea oamenilor muncii la activități practice de construire a noului societăți, prin înarmarea lor cu știință, tehnică, și tehnici, cu știința despre țară și societate — care a devenit știință „trebuie îmbunătățită și largită cu acțiunile partidei a oamenilor de știință și cultură”, a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în raportul prezentat la Congresul al III-lea al P.M.R. — muncă de război pentru a câștiga științific, de popularizare, pe terenul masei muncitorești, a cuceririi câștigărilor științifice, de combatere a vederilor înăpăinate, superstițiilor, prejudecăților

și misticeismului.”² În timpul acestor lupte se scutură din leful de a gândi al oamenilor, care își însușesc tot mai mult cunoștințele științei. Viața este plină de exemple care arată cum, în activitatea lor de zi cu zi, oamenii muncii se eliberează de superstiții și prejudecăți. Pentru a găsi tehnici noi de producție, pentru a-și sporii câștigul, muncitorii din țară și în străinătate lucrează cu precizie și cu perseverență, au învățat din experiență că se poate pași și muncă grea, au învățat bine munca, să aplice știința în producție. Iar în activitatea lor muncitorească nu așteaptă să le pice la capăt zilele, să trăiască, îngrasați, pământul, aplica știința, regulează și folosesc în mod potrivit terenurile lor.

Eliberați de exploatare și înarmati pentru a lupta cu șarlatanele și producțiile prin aplicarea tehnicii științifice, oamenii muncii și tinerii din țară și din străinătate, care au primit o educație cultural-științifică, își dau seama că nu în rugăciuni stă puterea, ci în folosirea cuceririlor științifice.

Partidul Muncitoresc Român mobilizează și conduce masele de muncitori de toate naționalitățile și de toate vârstele pentru dezvoltarea economiei naționale și pentru înarmarea muncii, prin industrializarea țării. Pentru dezvoltarea agriculturii, muncitorii muncii și tinerii din țară și din străinătate lucrează cu precizie și cu perseverență, au învățat din experiență că se poate pași și muncă grea, au învățat bine munca, să aplice știința în producție. Iar în activitatea lor muncitorească nu așteaptă să le pice la capăt zilele, să trăiască, îngrasați, pământul, aplica știința, regulează și folosesc în mod potrivit terenurile lor.

Înălțuirea mărețelor obiective ale planului de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1970, care prevăd continuarea în ritm susținut a industrializării țării, încheierea colectivizării agricole, creșterea producției agricole de cereale, de fructe, de legume, de carne și de ouă, creșterea producției industriale, creșterea și îmbunătățirea nivelului de trai, creșterea și îmbunătățirea nivelului de trai, creșterea și îmbunătățirea nivelului de trai, creșterea și îmbunătățirea nivelului de trai.

¹ Gh. Gheorghiu-Dej — *Discursuri și rapoarte la Congresul al III-lea al P.M.R.*, Editura „Literatură”, 1960, pag. 102, 103.

² Idem, pag. 102.

agregate la nivelul celor mai noi realizări ale tehnicii, aplicarea în producție a proceselor tehnologice moderne etc. — toate acestea cer din partea fiecărui om al muncii și în-deosebi din partea tineretului să-și însușească cunoștințe științifice tot mai numeroase și mai profunde, să învețe să stăpânească tehnica modernă, să fie, într-un cuvânt, constructori pricepuți ai socialismului.

Trebuie să demascăm cu hotărâre precepele retrograde ale religiei, care propovăduiesc idei ca: „Credé și nu cercé” sau „Ierociți cei săraci cu duhal, caci a lor é împărăția cerurilor”, ceea ce înseamnă ignoranță, incultura. Tineretul nostru are nevoie de a cunoaște cât mai multe lucruri, de a-și însuși cât mai multe lucruri ale științei și tehnicii moderne, pentru a putea trăi o viață civilizată, pentru a putea contribui din plin la construirea unei orânduri noi, socialiste.

Întărirea sarcinilor muncii să asigure un trai îmbelșugat și feroct întregului popor nu se împacă cu rămășițele vechilor concepții înăpinate din mintea unor oameni, cu prejudecățile mistice, cu superstițiile, care împiedică pe cei ce sînt prada lor să se dezvolte din punct de vedere profesional, cultural și politic. Mai sînt tineri care în timpul orențelor sîrbătorii religioase lipsesc de la lucru, înalcănd disciplina în producție. Alții, cautînd să îndeplinească ritualurile bisericesti, își irosesc în zadar timpul lor liber, în loc de a-l folosi pentru odihnă sau pentru ridicarea nivelului lor cultural și profesional.

La sate, mai sînt tineri cu gospodărie individuală care nu ies la plug pînă nu cîntă cucul. Însămînțînd tîrziu, ei pierd din recoltă. Unii, locmai cînd trebuie să dea zor cu însămînțarea, îngrijirea sau recoltarea culturilor la timp, se apucă să țînă praznice și sîrbători care le răpesc zile prețioase de lucru.

Întreaga țară este împlinită de mii de biblioteci care pun la îndemîna oamenilor muncii cărți de literatură, de artă, de știință.
(În fotografie: Aspect dintr-o sală de lectură la Biblioteca Centrală de Stat.)

Tineretul din patria noastră — atît cel de la oraș și cel de la sate — are o mare nevoie să se elibereze de limitele de a munci, dar și de a-și ridica zi cu zi nivelul profesional, cultural și politic. La îndemîna lui stau mii de biblioteci, cîmine culturale, teatre, cinematografe, expoziții, muzee, cluburi tehnice, etc. și agregatele

cercuri ale naturalistilor si asa mai departe. Toate acestea, impreuna cu scolile de toate gradele, care au larg deschise portile in fata tinerilor nastereni si tarani, le dau putinta sa-si imbogateasca zi cu zi cunostintele stiintifice, tehnice si de cultură generală, li ajută să se educe într-un spirit nou, comunist.

Documentele Congresului al III-lea al P.M.R. arata ca este de datoria organizatorilor de tineret si a altor organizatii obstești, de a folosi din plin puternicul instrument de educare socialista pe care-l reprezinta asezamintele de cultura si arta, a organiza in fiecare cămin, club, casa de cultura o activitate bogată si atragătoare, avind o sfera de cuprindere din ce in ce mai largă. Trebuie sa manifestăm o grija deosebita pentru imbogățirea activității cercurilor tinerilor naturalisti, a cluburilor, a bibliotecii, a căminelor culturale, a cinematografelelor, a muzeelor, pentru a raspindi in rindurile tineretului nostru tineresc cunostinte politice si stiintifice.

Organizația noastră nu este indiferentă față de influența preiudecătului si superstițiilor asupra unor datine tineri nostri. Statutul U.T.M., legea de baza a organizației noastre, prevede printre îndatoririle de baza ale utenștilor „să studieze concepția despre lume si viață a clasei muncitoare, marxism-leninismul, ridicarea nivelului de cunostințe stiintifice, a nivelului cultural, îndatorirea de a stăpini tehnica pentru a fi fruntaș in producție, de a aplica cuceririle științei pentru a ridica necontenit productivitatea muncii etc. Preiudecătul nașterii și superstițiile sunt in toată contradicție cu concepția despre viața pe care trebuie să o aibă membrii organizației revoluționare de tineret. Tocmai de aceea, toți utenștii trebuie să muncească perseverent pentru însușirea marxism-leninismului, a cunostințelor fundamentale despre natura, a cunostințelor de cultură generală.

Problema răspindiri cunostințelor știintifice despre natură și societate in rindurile tineretului este o problemă foarte importantă. Munca de propagare a cunostințelor știintifice este principialul mijloc de combatere a cunostințelor inapoiate. Acestea pot fi în lăutate numai printr-o activitate îndelungată si răbdătoare a muncii de încredințare si convingere, de transmițere a cunostințelor știintifice.

Organizațiile U.T.M. dau, si trebuie si dea o atenție tot mai mare popularizării științei si culturii tineretului. Statutul U.T.M. cere membrilor organizației să se ocupe de ridicarea continuă a nivelului politic si cultural, să se educă fără preget pentru cucerirea științei, tehnicii, si culturii materiale, să cultive maximele înalte morale ale comunistilor, să lupte împotriva influențelor si rădăcinilor ideologice burgheze din cunostințele tineretului, să se educă în lăutate. Numai în felul acesta tinerii nostri vor putea deveni constructori înflăcărați ai socialismului, care să se abnegație întreaga lor viață pentru construirea unei societăți comuniste în patria noastră.

Viața, practica muncii de popularizare ne arata ca în patrundera științei si culturii si în cele largi de trezire ea influența preiudecătului si superstițiilor si este nemulțumită. In central activitatea de popularizare a științei si ridicarea maselor largi de tineret asupra unor preiudecături, ridicarea lăunatică a corpului tineretului, îngrădirea muncii pe Pământ, popularizarea legii si cerințelor politice, culturale, chimice, astronomice, politice etc. O atenție tot mai mare trebuie dată popularizării si expunerii cuceririlor epocale ale științei sovietice in cucerirea spațiului cosmic, care stîrnesc un puternic interes in rindurile celor mai largi mase de tineri. Organizațiile U.T.M. sînt chemate să organizeze cu pricepere timpul liber al tineretului, distracția lui, in așa fel încît reuniunile, manifestările culturale-educative, conferințele, simpoziioanele să fie atractive și

interesante, pline de conținut educativ. Convorbirile politice și cele științifice trebuie astfel organizate încât tinerii să poată găsi răspunsuri clare, simple, inteligente și atrăgătoare la întrebările lor în legătură cu temele lunare de învățare, atât din natură, cât și din societate.

Organizațiile de bază U.T.M. organizează această activitate împreună cu toate celelalte organizații de masă culturale, sub conducerea și îndrumarea organizațiilor de partid.

Experiența a arătat că acolo unde sînt bine organizate dau rezultate bune în răspîndirea cunoștințelor științifice: cursurile tinerilor naturaliști, conferințele pe teme științifice tehnice, literare și artistice, seriile de întrebări și răspunsuri. La sale, o mare însemnătate are de asemenea munca de lămurire de la om la om, organizarea șezătorilor, a activității cultural-artistice de duminică.

Ca și în celelalte domenii de activitate, în munca de popularizare a științei, succesul depinde în bună măsură de oamenii cărora li se încredințează această sarcină. Ei nu pot fi aleși la întâmplare. Propagandisti, lectori, conferențieri trebuie aleși cu multă grijă din rîndurile celor bine pregătiți din punct de vedere ideologic și cu temeinice cunoștințe științifice de specialitate. În organizarea unor asemenea acțiuni cultural-științifice, organizațiile U.T.M. trebuie să invite, în fața tinerilor, cît mai mulți oameni de știință, de diferite specialități, scriitori și artiști etc.

Înșușirea bazelor marxism-leninismului, a politicii partidului nostru, a unor temeinice cunoștințe despre natură și societate este calea principală în luptă pentru ridicarea nivelului politic-ideologic, cultural-științific al tineretului, pentru formarea unei generații tinere culte, încrezătoare în forțele sale, demnă de mîreața epocă a socialismului victorios.

„Organizația noastră, pe care partidul o consideră principalul său avînt în educarea comunistă a tinerei generații — se spune în raportul prezentat la Congresul al III-lea al U.T.M. — este datorită sași mîncare pe toate cîmpurile ideologice și politice educative pentru a contribui din tot, în condițiile noastre de dezvoltare a științei noastre, la creșterea conștiinței a conștiinței sociale a masei tineretului.”

TEME PENTRU DISCUTII

1. Ce este știința și în ce constă forța ei de nelvius?
2. Ce este religia și în ce constă caracterul ei reacționar?
3. Religia — armă ideologică în mina claselor exploatare.
4. Raspunderea științei și culturii în rindurile tineretului — sarcina de mare însemnătate a organizațiilor de bază U.T.M. Ce fac tinerii din organizația noastră de bază pentru popularizarea și însușirea cunoștințelor științifice și de cultură generală?

Bibliografie

- F. Engels: Rolul muncii în procesul transformării naturii
om, Ed. Politică, 1957.
- V. I. Lenin: Despre religie, Ed. Politică, 1956, pag. 7—11.
- A. Kolman: Știința și credința în Dumnezeu, Ed. Politică, 1959.
- E. Tucikov: Știința împotriva superstițiilor, Ed. „Cartea Rusă”, 1957.
- I. M. Gheorghiu: Cum a reușit omul să stăpânească forțele naturii, Broșura nr. 251, S.R.S.C., 1957.
- Dinu Ion: Universul văzut de știință și religie, S.R.S.C., 1959.
- D. Iaroslavski: Biblia pentru credincioși și necredincioși, Ed. Politică, 1960.
- A. Gurev: Despre credința în Dumnezeu, Ed. Politică, 1958.

PARINȚII MEI

de DUMITRU CORBEA

Parinții mei au fost iobagi,
Coboritori din robi din evul mediu,
Credeau în Dumnezeu, în magi
Și așteptau un soare cald și pentru dinșii.

Noaptea, târziu, veneau de pe masie
Cu mâinile crăpate, pline de noroi.
Tata-njura, c-o dăra singurie
De-arapnic pe-obraz, de la vâtaf.

Mama plîngea în fața koanelor vechi
Și-și plîngea din cînd în cînd sudoarea frunții
Ce cobora la vale-n picături perechi
Ca apa uncropilă de la soare.

Mineam apoi o ceață, usturoi
Cu mămăligă rece, de cu seară,
Și adormeam înflăcăuții și gol.
Întricioși de ziua care vine...

VENIȚI CU NOI

Version de FLORENȚA ALBU

Muzica de HILDA JEREA

Veniți cu noi! Ne cheamă țara
Să învățăm și să clădim.
Veniți cu noi, cu primăvara,
În largi coloane să pornim
Ne-ndruină pașii, ne învață
Partidul: lui îi mulțumim!
Sintem îndrăgostiți de viață
Și vieții noi vrem să-i slujim

Veniți cu noi pe șantier,
Brigădă de tineri muncitori.
Sub marșul nou, trecutul pierde,
Își cresc lumina noii zori
Din ape vom stîrni lumina,
Din arse cimpuri, trandafiri
Clădim o viață mai senină,
Cu vise noi, cu mari iubiri.

Veniți cu noi! Ne cheamă țara
Să învățăm și să clădim.
Veniți cu noi, cu primăvara,
În largi coloane să pornim,
Să pornim!

Tempo de marș

Veniți cu noi! Ne cheamă țara
Să învățăm și să clădim.
Veniți cu noi, cu primăvara,
În largi coloane să pornim
Ne-ndruină pașii, ne învață
Partidul: lui îi mulțumim!
Sintem îndrăgostiți de viață
Și vieții noi vrem să-i slujim

Veniți cu noi pe șantier,
Brigădă de tineri muncitori.
Sub marșul nou, trecutul pierde,
Își cresc lumina noii zori
Din ape vom stîrni lumina,
Din arse cimpuri, trandafiri
Clădim o viață mai senină,
Cu vise noi, cu mari iubiri.

Veniți cu noi! Ne cheamă țara
Să învățăm și să clădim.
Veniți cu noi, cu primăvara,
În largi coloane să pornim,
Să pornim!

« Dat la cules 25.X.960. Bun de tipar 15.XI.960. Tiraj
117.000 ex. Hirtie tipar de 50 gr. m.p. Coli de tipar
8,5. Coli de editură 5,5. Format 32/84×104. Cost
editurii 4.802. Ediția I. Plange 2 tip. A. 01218.
Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare 374(E).

Tiparul executat sub com. nr. 1.853 la Combinatul
Poligrafic Casa Scintei „I. V. STALIN”,
București — R.P.R.

HARTA IMPĂRȚIRII ADMINISTRATIVE A TERITORIULUI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Lista Regiunilor

Republica Populară Română

- 1 Arad
- 2 Argeș
- 3 Bacău
- 4 Baia Mare
- 5 Bărlad
- 6 Bihor
- 7 Botoșani
- 8 Buzău
- 9 Cluj
- 10 Constanța
- 11 Dolj
- 12 Galați
- 13 Giurgiu
- 14 Hunedoara
- 15 Iași
- 16 Mureș
- 17 Prahova
- 18 Râmnicul Vâlcea
- 19 Sibiu
- 20 Suceava
- 21 Timișoara
- 22 Tulcea
- 23 Vâlcea
- 24 Vrancea
- 25 Zalău
- 26 Zimnicea

LEGENDA

- Limita de regiune
- — — — — raion
- Regedința de regiune și raion
- — — — — — raion
- Orașe nareședintă
- Orașele sânt scrise cu litere majuscule
- Comunele — — — — — minuscule